

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2009.

MAIJS

Nr. 4 (622)

Foto: Guna Oškalna-Vējiņa

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

- No 1. līdz 3. maijam ALAs 58. kongress *St. Pete Beach* Floridā
3. maijā plkst. 12.30 Kurzemes cietokšņa cīņu atcere (DV sarīkojums)
10. maijā plkst. 12.30 Ģimenes dienas sarīkojums latviešu skolā
14. jūnijā – 1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju aizvesto atcere latviešu namā
20. jūnijā Jāņu svinības pie Balto klinšu ezera
Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027;
DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267
DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvīdkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvīdkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrakstis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas paūz tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101

Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir:
par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.*

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Losandželosā

Alfrēds Raisters

3012 Palos Verdes Drive West,

Palos Verdes Estates, CA 90274

Tālr.: 310-377-1784; fakss: 310-377-5235

E-pasts: arais1@verizon.net

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

Amerikas latviešu apvienības (ALA) mājaslapa:

www.alausa.org e-pasta adrese: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

www.daugavasvanagi.org

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LB VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrūnis: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrūnis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Anna Flinna, Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa, Valdis Ķeris, Imants Leitis, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātoare angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube

Revīzijas komisija: Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

IB metiens – 360 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026,

tālr.: 213-250-3857; el. pasts: Dobele@aol.com

**„Māksla ir dzīvi izgaršot kā austeri.”
Šāds uzraksts atrodas uz kādas ēkas Vācijas pilsētas Štutgartes centrā. Derīgs padoms ne tikai ekonomiskās krīzes laikā.**

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulce

DK LB biedru pilnsapulce notika 15. martā latviešu nama zālē; ieradās 24 biedrības biedri. Par sapulces vadītāju ievēlēja Ivaru Mičuli, sekretāri Astru Mooru. Nolasīja un pieņēma iepriekšējās, 2008. gda 30. martā notikušās pilnsapulces protokolu.

Biedrības gada pārskatu nolasīja biedrības priekšsēdis Ivars Mičulis.

Biedrības valdē darbojās Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolf Hofmanis, Valdis Ķeris, Imants Leitis, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora, Nonita Priedīte, Vija Rauda, Aldis Rauda, Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube, Jānis Taube. Revīzijas komisijā: Pārsla Blāķe, Ingūna Galviņa, Helēna Hofmane.

Biedrības sēdes notiek katra mēneša otrā trešdienā, uz tām lūgti un gaidīti visi tautieši, kuriem vien ir interese.

Biedrībā patlaban ir apmēram 320 biedru. Priekšsēdis teica, ka jāmeģina iesaistīt jauni biedri, īpaši tie, kurus biedrība atbalsta.

Biedrības darbs galvenokārt atspoguļots Dienvidkalifornijas latviešu Informācijas biļetenā, kas iznāk deviņas reizes gadā 360 eksemplāru metienā.

Biļetenu piesūta visiem biedrības biedriem, kā arī vairākām latviešu organizācijām citās pavalstīs. Biedrībai ir informācijas tālrunis: 323-663-6267, kurā tiek ziņots par visiem sarīkojumiem Dienvidkalifornijā.

Sarīkojumi 2008. gadā izdevās ļoti labi, ieradās pietiekami daudz apmeklētāju, nebija arī finansiālu zaudējumu. Biedrība 2008. gadu beidza ar \$11 518 atlikumu. Skaitlis gan mazliet maldina, jo viss atlikums ir no DK kreditsabiedrības augļiem, kuri izmaksāti, kreditsabiedrībai likvidējoties. Biedrība 2008. gadā jaunatnes atbalstam, galvenokārt vasaras vidusskolām, atvēlēja \$1500. Līdz šim esam atbalstījuši visus jauniešus, kuri lūdza piešķirt stipendiju. Nacionālpolitisko darbu galvenokārt esam atbalstījuši, sūtot delegātus uz ALAs kongresu un Pasaules latviešu biedrības 6. konferenci Rīgā. Biedrība ziedoja Rietumkrasta Dziesmu svētkiem, skolai un namam. 2009. gadā biedrības galvenā priekšrocība būs atbalsts latviešu namam.

2008. gadā galvenais bija Latvijas valsts dibināšanas 90 gadu atceres sarīkojums. 18. novembrī tika izrādīta filma „Rīgs sargi”, galveno runu valsts svētku aktā teica

DK LB pilnsapulces dalībnieki. Salīdzinot šīs un iepriekšējā biļetena 3. lappuses attēlus, redzams, ka Losandželosas latviešu nama pārvaldes un DK LB biedrības pilnsapulcē piedalījušies gandrīz vieni un tie paši. Kur ir pārējie šejienes latvieši? Arī citiem derētu būt aktīvākiem. Lūdzu nāciet, piedalieties, ierosiniet ko jaunu – ikviens ir aicināts un izredzēts! Sargāsim un kopsim savu latvisko saliņu!

Saeimas deputāts Uldis Grava. Labi izdevās Jaungada balle, kuŗā ieradās pietiekami daudz apmeklētāju, bija labs atlikums. Biedrība rīkoja Jāņu svinības pie Baltamkeņu ezera, par to lielu pateicību pelnījuši Jānis Ēriks Taube un Jānis Daugavietis. Taču varēja būt vairāk apmeklētāju, biedrībai bija jāpiemaksā.

Biedrība morāli un finansiāli atbalsta mūsu valdes locekļa Jāņa Daugavieša rīkotās sacensības novusā. Esam solījušies palīdzēt teātra kopai. Ienākumus sagādā arī biedrības kalendārs, ko katru gadu izdod Rūdolfis un Helēna Hofmaņi.

Mūsu biedrība aktīvi informē un atbalsta vietējo sabiedrību, svētdienas skolu, piešķir stipendijas jauniešiem, biedrībai ir plaša un vērtīga bibliotēka. Biedrība atbalsta AABS, BATUN, BAFL, Amerikas latviešu apvienību, PBLA, Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeju, Latvijas bērnu fondu, Kursu, kā arī ir šo organizāciju biedre.

ALAs 56. kongresā Klīvandē 2008. gadā mūsu biedrību pārstāvēja delegāte Astra Moora, Valdis Pavlovskis, būdams ALAs valdes loceklis, un Vija Turjāne – ALAs Revīzijas komisijas locekle.

Biedrība piedalās gandrīz visos Dienvidkalifornijas latviešu pasākumos un sarīkojumos, būdama vai nu viena no rīkotājām vai atbalstītāja.

Priekšsēdis pateicās visiem par darbu un pūlēm biedrības labā.

Biedrības kasieris Jānis Taube bija iesniedzis ienākumu un izdevumu pārskatu un budžetu nākamam gadam – \$17 200 ienākumiem un izdevumiem, ko pilnsapulcē pieņēma. J. Taube arī ziņoja, ka biedrība turpmāk naudu ieguldīs Klīvlendes latviešu kreditsabiedrībā, kur maksā lielākus procentus.

Revīzijas komisijas ziņojumu nolasīja Helēna Hofmane un puda apbrīnu par teicamo kārtību visās kases grāmatās un dokumentos.

Vija un Aldis Raudas jau agrāk paziņoja, ka vairs nevarēs nākt uz valdes sēdēm, jo gaida mazuli. Pārējie valdes locekļi, bija ar mieru darbu turpināt. Viņus un divas jaunas valdes locekles – Annu Flinnu un Tamāra Kalniņu Gučkovu – ievēlēja ar aklamāciju.

Arnīs Tolks pateicās biedrībai par atbalstu skolēniem vasaras vidusskolu apmeklēšanai, jo bez šī atbalsta vairākiem jauniešiem būtu jāatsakās no iespējas uzturēties latviskā vidē.

Biedrībā iestājušies daži jauni biedri. No Santamarijas uz pilnsapulci bija atbraukusi Maiga Volfa (Wolf). Ceļā viņa bija devusies jau iepriekšējā dienā un pārnakšņoja motelī. Pēc pilnsapulces viņa pusceļā uz mājām nakti pārlaida pie draugiem Fullertaunā. Kopējā attēlā viņa redzama, sēžot pirmā rindā pirmā no labās.

Pilnsapulces beigās pārrunāja, kā iegūt vairāk līdzekļu, lai palīdzētu segt nama izdevumus. Ir ieteikums vākt lietotas mantas un rīkot tirdziņu, kā tas notiek citos latviešu centros, piemēram, ļoti sekmīgi Portlandē.

Dace Taube bija izvērījusi kafiju un sagatavojusi ļoti gardas dažādas smalkas uzkodas. Viens otrs pilnsapulces apmeklētājs izteicās, ka to dēļ vien bija vērts nākt uz sapulci. Varbūt nākamgad lūgt Pegiju Taubi gatavot pusdienas? Iespējams, tad pilnsapulcē ieradīsies daudz vairāk DK LB biedru.

Pēc sapulces noskatījāmies filmu „Rīgas sargi”.

8. aprīlī DK LB valdes sēdē sadalīja amatus.

Biedrības priekšnieks arī turpmāk būs Ivars Mičulis, priekšnieka vietnieks Ilgvars Dižgalvis, sekretāre Astra Moora, kasiere Tamāra Kalniņa, biedrzinis Aleksandrs Hofmanis, informātori Nonita Priedīte un Valdis Pavlovskis, sarīkojumu organizētājas Dace Taube, Imants Leitī, Anna Flinna, sporta sacensību rīkotājs Jānis Daugavietis. Jānis Taube apmācīs jauno kasieri Tamāru Kalniņu. Viņai jau ir pieredze, jo ilgu gadu strādājusi par galveno grāmatvedi.

Biedrību ALAs 58. kongresā Floridā pārstāvēs Anna Flinna un Astra Moora.

Valdes sēdē nolēma piešķirt stipendiju mācībām Kursā Varim Kārkliņam, Ilzei un Aijai Matsonām, \$250 katram.

15. martā dievkalpojumā piedalījās tālīni ciemiņi. Ingrīda un Ansis Muižnieki no Floridas bija aizbraukuši ciemos uz Arizonu pie Anna Rollinas un no turienes viņi trijātā ar auto atbrauca uz Losandželosu. Pirms DK LB biedrības pilnsapulces viņi uz brīdi ienāca namā sasveicināties, slavēja, cik visi labi izskatās (protams, arī viņi paši lieliski izskatās) un aizsteidzās pie Silvijas un Dzintra Vaļļiem. Iepriekšējā dienā apciemota arī Ērika Bastjāne, Luize Gonja un citi paziņas.

**Losandželas latviešu skolas saime un
Losandželas tautasdeju kopa „Pērkonītis”**

10. maijā plkst. 12.30 pēcpusdienā rīko

Ģimenes dienas svinības

Aicinām pavadīt jauku pēcpusdienu, dziedot un klausoties tautasdziesmas, vērojot choreografētas un pierakstītas tautasdejas un baudot siltas gardēžu pusdienas!

**Visi mīļi aicināti uz latviešu namu tūlīt pēc
dievkalpojuma baznīcā –**

svinēsim ģimenes dienu īsti latviskā garā!

Svinību rīkotāji un vadītāji:

Ilze Nagaine, Edvīns Rūsis un Dziesma Teterē

Galvenais pavārs – Eduards Reimanis

ar palīgiem Vili Zaķi un Ēriku Teteri

Dalības maksa – 20 dolaru

NAMA ZIŅAS

Vairāki apzinīgi tautieši iesūtīja Nama kluba biedru maksu vēl pirms nama apsaimniekošanas komiteja bija izsūtījusi vēstules uz visām zināmām latviešu adresēm ar lūgumu iestāties Nama klubā. Citi iesūtīja maksu, tiklīdz saņēma vēstuli. Līdz marta beigām kluba biedru naudu par 2009. gadu samaksāja: Inese Tsiņa, As-tra un James Moori, Anna Ābele, Guntis un Gudrīte Kuškevici, Erika Carters, Biruta Repecka, Ariane Vītola, Māra Rosentāle, Guntars un Biruta Schultz, Jānis un Viola Lāči, Gunārs Boršteins, Viviana Sequieda, Andrejs un Debbie Krūmiņi, Edvīns un Tamāra Rūši, Elize Rimša, Ruta Ratermane, Igors Ložeņicins, Aleksandrs un Ilma Briškas, Juris un Tīna Buņķi, Ināra Erdei, Rita Ābele, Ilze un Paul Darricarrere, Cabbot Laroux, Liza Amtmane, L. un M. Ratermaņi, Asja un Andris Ritmaņi, Augusts un Ausma Lejniki, Juris Kauls, Valdis Ķeris, Luiza Gonja, Antra Priede Berger, Jānis Kļaviņš, Anda Donahue, Atis Blāķis, Solvita Pastare, Valentīns Dābols, Helmutis un Edīte Brauķi, Līzīte Dumpe, Imants Leitis, Ron un Margaret Mačulāni, Irēna Gnerlich, Erika Bastjāne, Matīss un Loma Kārklīni.

Ziedojumus nama uzturēšanai atsūtīja vēl arī Inese Tsiņa, Anna Ābele, Guntis un Gudrīte Kuškevici, Ilze Loy, Gunārs Boršteins, Edvīns Rūsis, Elize Rimša, Jūlija Auzāne, Aleksandrs un Ilma Briškas, G. Barens, Augusts un Ausma Lejniki, Juris Kauls, Valdis Ķeris, Luiza Gonja, Jānis Kļaviņš, Anda Donahue, Imants Leitis, Ron un Margaret Mačulāni.

Paldies visiem nama atbalstītājiem. Šais saimnieciski grūtajos laikos, kad mamam ir jāsaimeko un jāiztiek ar gandrīz pusi no parastā budžeta, šis summas ļoti palīdzēs. Nākamajā biļetena numurā būs turpinājums, un nama gada svētkos jaunais kluba biedru saraksts būs priekšelpā pie sienas.

Latviešu nama apsaimniekošanas komitejai tagad ir jauna un enerģiska sekretāre – Ilona Kalviste.

Helēna Hofmane

Vēlreiz par daudziem nesaprotamo – kas ir kas?

Nereti dzirdētas sūdzības – kā tā, esmu samaksājis Nama kluba biedru naudu, bet nesaņemu Informācijas biļetenu! Nama klubs ir dibināts, lai latviešu namā varētu darboties bārs, tā ienākumi tāpat kā Nama kluba biedru naudas palīdz namu uzturēt. Namu pārvalda valde. Informācijas Biļetenu izdod Dienvidkalifornijas latviešu biedrība, kas ir pilnīgi cita organizācija ar savu valdi un statūtiem. Biedrība irē namā vienu telpu, tā atrodas nama augšstāvā un nosaukta sabiedrisko darbinieku Ināras un Alfona Reinu vārdā. Par DK LB biedru var kļūt pavisam vienkārši – samaksājot biedru naudu, kas ir tikai 25 dolari gadā. Ja biedrībā iestājas ģimene, tad 40 dolaru gadā. Jau vairākas reizes rakstīts, ka biedrība atbalsta latviešu skolu un citas organizācijas, sadarbojas ar tām. Arī citām Dienvidkalifornijas organizācijām – Daugavas Vanagu apvienībai un korporācijām ir savi noteikumi un gada biedru nauda. Baznīcai ir noteikta ikgadēja draudzes locekļu nodeva.

Bieži vien ziedojumu iesūtītāji skaidri neuzraksta, kurai organizācijai un kādam nolūkam tas paredzēts. Nereti gadās, ka kasieris saņem aploksnē ieliktu biļetena pēdējo lappusi, kur uzrakstīta biedru naudas summa, bet nav minēts vārds un uzvārds. Kasieris biedru naudas maksājumu zīmes nodod biedrīnim bez aploksnēm, un reizēm vēlāk grūti noskaidrot, kas bijis sūtītājs. Lūdzu, vienmēr uz šīs lapas uzrakstīt arī savu vārdu un uzvārdu!

Baznīcas Ziņu daļā ievietoti tikai draudzes locekļu dzimundienu datumi. Ikviens, kas vēlas, lai viņa dzimundienas datums tiktu paziņots, aicināts iestāties draudzē!

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2009. gadu.....\$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai..... \$.....

Kopā:\$.....

Uzvārds, vārds un adrese:

Tālr.: _____

El. pasts: _____

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center

un nosūtāmi:

Latvian Community Center

1955 Riverside Drive

Los Angeles, CA 90039-3704

Informācija par Eiropas Parlamenta vēlēšanām

2009. gada 6. jūnijā Latvijā notiks Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Eiropas Parlamenta vēlēšanās tiesības piedalīties ir arī Latvijas pavalstniekiem, kuŗi dzīvo ārvalstīs.

Vēlētāji ārvalstīs var piedalīties Eiropas Parlamenta vēlēšanās, balsojot pa pastu. Pieteikties balsošanai pa pastu var līdz **2009. gada 25. aprīlim** Latvijas vēstniecībā ASV (2306 Massachusetts Ave., N.W., Washington, DC 20008).

Pieteikties balsošanai pa pastu var gan personiski, gan nosūtot pieteikumu pa pastu. Pieteikumā jānorāda vārds, uzvārds, personas kods, dzīvesvietas adrese un adrese ārvalstī, uz kuŗu nosūtāmi balsošanas materiāli; pieteikuma forma atrodama tīmeklī: http://www.mfa.gov.lv/data/pieteikums_ep.doc

Saņemtie pieteikumi tiks nosūtīti vēlēšanu iecirkņim Rīgā. Visiem vēlētājiem, kuŗi reģistrēsies balsošanai pa pastu, vēlēšanu iecirkņa komisija laikā no 2009. gada 8. maija līdz 13. maijam ierakstītā vēstulē no Rīgas izsūtīs balsošanas materiālus uz norādīto adresi ārvalstī.

Līdz **2009. gada 7. maijam** pieteikumus balsošanai pa pastu varēs nosūtīt vai nodot personīgi vēlēšanu iecirknī balsošanai pa pastu – Ārlietu ministrijas Konsulārajā departamentā, Elizabetes ielā 57, Rīgā, Latvijā, LV – 1050.

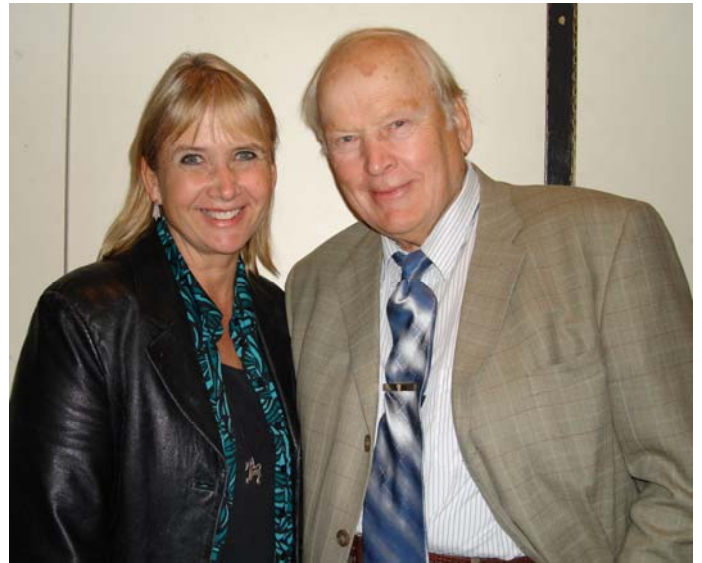
Vēlētāji, kuŗi uzturas ārvalstīs, nevar piedalīties Latvijas pašvaldību vēlēšanās, kas notiks vienlaikus ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām.

Ar papildinformāciju par Eiropas Parlamenta vēlēšanām iespējams iepazīties Latvijas Centrālās vēlēšanu komisijas mājaslapā: www.cvk.lv

Latvijas vēstniecības Konsulārās nodaļas darbinieki laipni aicina ikvienu, kam ir kādi jautājumi, zvanīt, tālr.: 202-328-2840 vai rakstīt: embassy.usa@mfa.gov.lv

Latvijas vēstniecība ASV

Ģenerāļa Kārļa Goppera fonda balva piešķirta Lolitai Ritmanei un Andrim Ritmanim

Katru gadu 2. aprīlī, ģen. Kārļa Goppera (1876-1941) dzimundienā, paziņo, kam piešķirta viņa vārdā nosauktā fonda balva par jaundarbiem, kuŗi nozīmīgi jaunatnes audzināšanā un latvietības veicināšanā vai svarīgi latviešu kultūras un zinātnes laukā un radīti vai izdoti iepriekšējā kalendāra gadā ārpus Latvijas. Pirmo reizi K. Goppera fonda balvas piešķīra 1948. gadā Vācijā. Balvu literātūrā saņēma Jānis Širmanis par grāmatu „Kriksis”, ko iemīļoja simtiem trimdas latviešu bērnu. Mūzikas nozarē balvu ieguva komponists Valdemārs Ozoliņš par divām divbalsīgām dziesmām un tēlotājmākslas nozarē mākslinieks Juris Soikāns par asējumu „Zobena pasniegšana”. Līdz 2008. gadam fonds apbalvojis 110 autoru un piešķīris 38 atzinības rakstus. *World Literature Today* minēts, ka Goppera fonds piešķir augstāko literāro apbalvojumu latviešu autoriem (one of the highest literary honors available to authors writing in Latvian).

K. Goppera fonda padomes sēdē 14. martā mūzikas nozarē piešķīra balvu ASV 15. Rietumkrasta latviešu dziesmu svētkos 2008. gada 28. augustā izrādītās dziesmuspēles „Vēstule no Losas” galvenai mūzikas autorei komponistei Lolitai Ritmanei un vispārējā nozarē uzveduma ierosinātājam, libreta un dziesmu vārdu autoram Andrim Ritmanim. Katras balvas lielums ir ASV \$1000.

Ģenerāļa Kārļa Goppera fonds darbojās globāli kopš tā dibināšanas 1947. gada Vācijā, sākumā Latviešu skautu kustības paspārnē, bet no 1994. gada ir neatkarīga inkorporēta labdarības korporācija ASV ar pārstāvībām Kanadā, Austrālijā, Anglijā un Latvijā. Patlaban visi fonda padomes locekļi ir skautu un gaidu vadītāji.

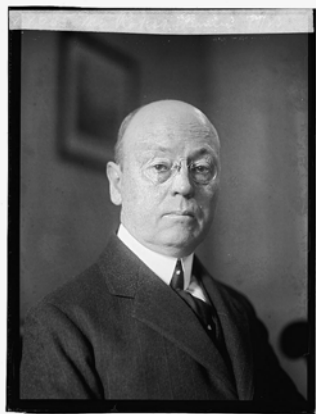
Goppera fonda priekšsēdis Fricis M. Sīpols

ASV vēstniecībā Latvijā atklāta Amerikas Savienoto Valstu vēstnieku un diplomātu portretu galerija

ASV vēstniecības telpās 13. martā atklāja Amerikas Savienoto Valstu vēstnieku un diplomātu portretu galeriju. Atklāšanas ceremonijā ASV vēstniecības pilnvarotais lietvedis Brūss Rodžers teica: „Līdz šim vēstniecībā bija apskatāmas tikai to vēstnieku fotografijas, kuŗi pārstāvēja Ameriku Latvijā pēc 1991. gada. Tagad mēs oficiāli atklājam arī to diplomātu fotografiju galeriju, kuŗi Ameriku Latvijā pārstāvējuši no 1922. līdz 1940. gadam. Bija laiks, kad ASV Latvijā netika pārstāvēta, taču ASV Valsts sekretāra vietnieka Samnera Velsa ziņojumā uzsvērts, ka ASV amatpersonas vienmēr atzinušas – Pado- mu Savienība Latviju bija okupējusi. Vēlos piebilst, ka Amerika nekad nezaudēja ticību Latvijas tautai.”

Pirmais ASV vēstnieks Latvijā bija **Frederiks Kolmans** (Frederick W.B. Coleman) no Minesotas pavalsts (no 1922. gada 13. novembra līdz 1931. gada 20. oktobrim); viņš bija akreditētais vēstnieks arī Igaunijā un Lietuvā, dzīvoja Rīgā

Roberts Skinners (Robert P. Skinner) no Ohajo pavalsts bija vēstnieksno 1932. gada 28. janvāra līdz 1933. gada 29. aprīlim, akreditēts arī Igaunijā un Lietuvā, dzīvoja Rīgā.

No 1933. gada 13. decembra līdz 1936. gada 12. februārim vēstnieks Latvijā, Lietuvā un Igaunijā ar dzīvesvietu Rīgā bija **Džons Makmarijs** (John Van A. MacMurray) no Merilendas pavalsts.

Arturs Bliss Leins (Arthur Bliss Lane) no Ņujorkas bija ASV vēstnieks no 1936. gada 2. jūlija līdz 1937. gada 16. septembrim.

Frederiks Sterlings (Frederick A. Sterling) no Teksasas 1937. gada 9. augustā tika iecelts par Latvijas un Igaunijas vēstnieku, bet kaut kādu iemeslu dēļ darbu nesāka.

Džons Vilejs (John C. Wiley) no Indianas pavalsts bija Latvijas un Igaunijas vēstnieks no 1938. gada 6. oktobra līdz 1940. gada 17. jūnijam; dzīvoja Rīgā.

Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas pirmais ASV vēstnieks no 1992. gada 10. aprīļa līdz 1995. gada 14. jūlijam bija **Ints Siliņš**.

Braiens Karlsons (Brian E. Carlson) no 2001. gada 4. decembra līdz 2004. gada 6. decembrim

Lerijs Nepers (Larry C. Napper) no 1995. gada 1. augusta līdz 1998. gada 1. oktobrim

Katrīna Toda Beilija (Catherine Todd Bailey) no 2005. gada 4. februāra līdz 2007. gada decembrim;

Džeimss Holms (James H. Holmes) no 1998. gada 27. augusta līdz 2001. gada 15. septembrim;

Čārlzs Larsons (Charles W. Larson) no 2008. gada 12. februāra līdz 2009. gada 20. janvārim

Irēnas Zommeres mākslas darbu izstāde

Irēna Zommere ar 23 gleznām piedalījās četru *Palos Verdes* mākslinieku 79 darbu izstādē *Colortec Art Gallery* (24247 Hawthorne Blvd., Torrance, CA 90505). Izstādi atklāja 6. aprīlī.

Irēnas Zommeres darbi bija izstādīti atsevišķā telpā otrā stāvā. Galvenokārt tie ir abstrakti un izceļas ar tehnikas un krāsu dažādību – krāsas lietas un pilinātas, ir nospiedumi ar dažādu virsmu, daži datortehnikā, tintes zīmējumi, akvareļi, Irēna labprāt lieto arī akrilu. Viņas darbi ir ļoti gaumīgi. Māksliniece prot uztvert zināmu noskaņu, un tajos atklājas viņas spraigais humors. Visi viņas darbi ir ļoti glīti ielogoti. Irēna Zommere jau vairākus gadus bijusi ļoti aktīva vietējā mākslas institūtā.

Daļa no Irēnas Zommeres darbiem izstādē

Pārējie trīs mākslinieki galvenokārt gleznojuši puķes un ainavas, bija arī daži pusabstakti darbi. Izstādē tie bija novietoti uz galdiem vai vienkārši piesieti pie spoģiem, jo telpas galvenokārt lieto skaistumkopšanas salona darbinieki.

Izstādes atklāšanā Irēnai netrūka viesu. Draugi bija ceļojuši pat no Apelsīnu apriņķa un Karlsbādes, Silvija Kurmiņa no Rīgas. Atnāca arī Irēnas dēls Ēriks ar ģimeņi un viņas meita Anita.

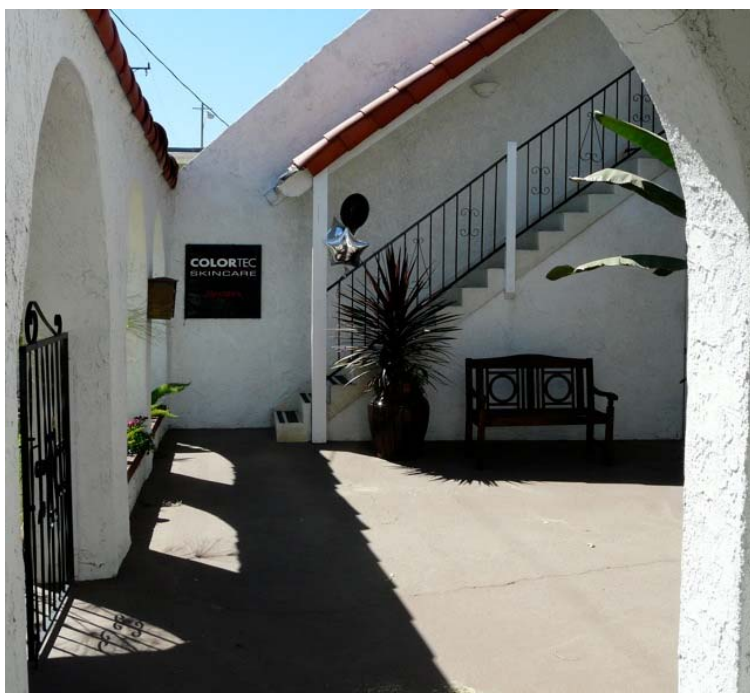
Mēs, apmēram astoņas latviešu mākslas atbalstītājas, apsveicām Irēnu un pasniedzām puķu pušķi.

Izstāde notika senā, vēsturiskā, aizritējušā gadsimta 20 gados celtā ēkā. Kādreiz šī ēka piederējusi slaveniem cirka akrobātiem, tajā bieži viesojušies ievērojami Holivudas aktieři. Īpašnieka sieva bija gaisa akrobāte un Dānijā aizgāja bojā cirka arēnā; ar otro sievu dzīve nav bijusi tik harmoniska, abiem paticis iedzert un pēc tam neti izkāvušies. Viņi nolēmuši šķirties, bet vīrs nevēlējās sievietai atdot māju. Advokāta birojā Longbīčā 1937. gadā viņš nošāva sievu un pats sevi. Runā, ka akrobata gars vēl aizvien mājō šajās telpās. Tādu ēku, kuŗās spokojas, Losandželosā, šķiet, ir diezgan daudz.

Galvenā salona daļā izstāde bija tikai vienu dienu, bet daži citi izmeklēti darbi, kuŗus varēja piekārt pie sienas, un Irēnas darbus atsevišķā otrā stāva telpā varēšot apskatīt divus mēnešus. Aicinu izmantot šo izdevību un aizbraukt tos apskatīt.

Informācija: 1-800-BLOWDRY

Anda Andersone

Vēsturiskās ēkas iekšpagalms

Redzēts, dzirdēts, lasīts, novērots

▣ Vestards Šimkus

2002.-2003. gadā mācījās Dienvidkalifornijas universitātē profesora Daniela Pollaka klavierklasē. Viņam bija koncerts arī latviešu namā. Nupat Barselonā viņš guvis spožu uzvaru 55.

starptautiskajā Marijas Kanalsas (Maria Canals) pianistu konkursā. Starptautiskās žūrijas locekļi Vestardu Šimku atzina par vislabāko, Latvijas pianists ieguva pirmo vietu un galveno balvu – 10 000 eiras. Viņam piešķirta arī īpašā publikas balva. Konkurss ilga divas nedēļas, pianisti sacentās četrās kārtās, visi dalībnieki bija anonimi un ne žūrijai, ne publikai netika izpausti viņu iepriekšējie nopelni vai paidagogu vārdi. Konkurss bija pieteikušies 200 pianistu no visas pasaules. Pēc atlasē 89 pianisti sacentās klātienē, otrajā kārtā tika 18, pusfinālā sacentās seši pianisti. Trīs konkursa finālisti spēlēja ar simfoniķu orķestri, un naktī uz 26. martu viņiem paziņoja rezultātus. Finālā Vestards spēlēja Bēthovena koncertu, viņa iemīļoto Rahmaņinova koncertu – pretendents no Korejas. V. Šimkus saņēma balvu arī par visaugstāko punktu skaitu otrajā kārtā, jo ieguvis visaugstāko punktu novērtējumu daudzu gadu gaitā. Apbalvošanas ceremonija notika 26. martā Barselonas Mūzikas pilī. V. Šimkum apsoltās koncertturnejas pa Ķīnu, ASV un citām valstīm, varbūt sagaidīsim viņu Disneja koncertzālē. Latviešu namā gan nez vai viņš vairs spēlēs.

V. Šimkus līdz 3. aprīlim uzturējās Barselonā, kur tvartā ieskaņoja katalāņu komponista A. Soleras mūziku.

▣ **Anna Kepe** ir režisore Ņujorkas universitātes sitaminstrumentu ansambļa un eksperimentālā teātra ansambļa *Blessed Unrest* uzvedumam *CoMotion*, ko izrādīja 25. aprīlī plkst. 8.00 un 26. aprīlī plkst. 2.00 un 7.30 *Frederick Loewe Theatre* (New York University, 35 West 4th Street; starp Washington Square East un Greene Str.). Informācija: www.BlessedUnrest.org

▣ **Matīss Kārklīšs** tagad strādā Čikāgas piepilsētā Rokfordā, *Boeing* uzņēmumā. Tuviniekus viņš apciemo ik pēc divām nedēļām, bet atnākt uz vīru koŗa mēģinājumiem vairs nepaspēj. Andis Nīkurs, kas uz Čikāgu pārcēlās pirms pāris gadiem, jau uzaicinājis viņu dziedāt Čikāgas vīru korī.

Pianista Reiņa Zariņa koncerts latviešu namā

Rietumkrasta latviešu koncertapvienība pēc ilgāka laika latviešu namā 4. aprīlī atkal aicināja uz koncertu. Par pianistu Reini Zariņu bija pastāstīts aprīļa biļetenā. Viņš mācās Jeila universitātē un šogad studijas beigs. Koncertā pirmajā daļā viņš atskaņoja Ludviga van Bēthovena Sonātu op. 106 – „Hammerklavier” visas četras daļas; otrā daļā dzirdējam Olivjē Mesiāna divas daļas no cikla „20 skatiņi uz Jēzus bērnu” – „Dēla skatiņš uz Dēlu” un „Caur viņu viss ir radīts”; Jāzepa Vītola „Desmit latviešu tautasdziesmas”, op. 29 un Cēzara Franka „Prelūdiju, korāli un fūgu”. Bēthovena skaņdarbs ir sarežģīts, pianists vēlāk pastāstīja, ka pagājis ilgs laiks, kamēr to iemācījies. Olivjē Mesiāns ir viens no 20. gadsimta ievērojamākajiem komponistiem, visa skaņdarba „20 skatiņi uz Jēzus bērnu” atskaņošana ilgtu divas stundas. Latviešu tautasdziesmas, vienalga, vai „Aijā, žūžū, lāča bērni”, „Caur sidraba birzi gāju”, „Pūt, vējiņi” vai līgodziesmas vienmēr saviļņo, īpaši tik meistarīga komponista aranžētas un talantīga pianista atskaņotas. Piedevās Reinis Zariņš nospēlēja Jāņa Mediņa „Dainu”.

Agrāk uz šādiem koncertiem namā vienmēr ieradās daudz tautiešu, sievietes skaistās vakarkleitās, ar krāšņām rotām, kungi tumšos uzvalkos. Visi priecīgi satraukti, pēc koncerta notika tikšanās ar mākslinieku.

Šoreiz koncertu noklausījās apmēram tikai 30 apmeklētāju. Žēl, jo pianists spēlēja dievišķīgi. Zināms, katram ir savas gaitas, savas darīšanas, iešanas un skriešanas. Taču daudzi palaida gaŗām izdevību par ļoti mērenu cenu noklausīties lielisku koncertu.

Par Reini Zariņu mēs noteikti vēl daudz dzirdēsim. Viņš ir spoŗas karjeras sākumā.

Reinis Zariņš latviešu namā pēc koncerta

Filma „Padomju stāsts” daudzās valodās

Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejs 25. martā laida klajā Edvīna Šnores dokumentārfilmas „Padomju stāsts” tvartu ar uzrakstiem 15 valodās – latviešu, čehu, franču, igauņu, itaļu, krievu, lietuviešu, poļu, portugāļu, ungāru, ukraiņu, somu, spāņu, vācu, zviedru. Jauno tvartu papildina 25 minūšu intervija, režisora Edvīna Šnores komentārs un krāsu brošūra par filmu. Tvarts piemērots NTSC (Ziemeļamerikas) un PAL (Eiropas) televīzijai.

Filmas režisors Edvīns Šnore uzsvēra, ka pagājuši 20 gadu kopš Eiropā uzvarēts komūnisma rēgs un 60 gadu kopš 1949. gada 25. marta deportācijām Latvijā un filmas skatītājiem būs iespēja atsvaidzināt atmiņā daudzus vēsturiskus notikumus. Ārzemju viesu vārdā apsveikuma runu sacīja Čehijas vēstnieks Latvijā Tomāšs Pšstross, paužot prieku, ka daudzi ārzemnieki varēs iepazīties ar izcilo dokumentār filmu „Padomju stāsts”. Filmas izdevējs Daris Dēliņš piebilda, ka nekad latviešu filma nav tulkota un izplatīta tik daudzās valodās. „Filma ir ideāla dāvana mūsu ārzemju draugiem un paziņām, politiķiem un valdības pārstāviem, skolām un bibliotēkām. Tā labi informē par svarīgu posmu Latvijas un Eiropas vēsturē,” teica Daris Dēliņš. Filmas izdevējs ar PBLA finansiālu atbalstu sagādājis tvarta kōpijas dāvināšanai ārzemju valsts pārstāvjiem, ar kuriem tiekas Latvijas valsts prezidents, ārlietu ministrs un Latvijas vēstnieki ārzemēs. Filmu var pasūtīt tīmeklī: www.sovietstory.com/buy-dvd/ Latvijā tā nopērkama Latvijas 50 gadu okupācijas mūzejā. Daļa no filmas pārdošanas ienākumiem paliks mūzejam. Informācija par filmu: www.sovietstory.com

Daris Dēliņš filmas „Padomju stāsts” pirmo daudzvalodu tvarta kōpiju pasniedz Rīgas pilī Latvijas valsts prezidentam Valdim Zatleram dzimundienā

Vērtīgs pētījums par latviešu valodas intonācijām

Dr. philol. Rasma Grīse „Heterotonu vārdnīca un heterotonu pētījumi”, Zinātne, 2008./2009. g.

Viens no latviešu valodas retumiem un dārgumiem ir skaņu valodas distinktīvās zilbju intonācijas. Latviešu valoda ir viena no nedaudzajām, kas saglabājusi indoeiropiešu seno zilbes intonāciju starpību, kāda ir vēl tikai arī leišu, slovēņu un serbu valodā. Latviešu vidus dialektā, kas ir mūsu literārās valodas pamatā, šķir visas trīs intonācijas: stieptu, krītošu un lauztu, piem., mīt: ‘mīnāt’, ‘mājo’, ‘mainīt’.

Latviešu valodā ir samērā daudz vārdu, kas izrunā atšķirās tikai ar zilbes intonāciju. Tādi ir bieži lietotie, vienādi rakstāmie, viscaur vienādi lokāmie vārdi (un arī atvasinājumi no tiem), piem., „koncertu zāle” un „jāpļauj zāle”. Dr. philol. Rasma Grīse šādus vārdus nosaukusi par *heterotoniem* (termins *heterotons* radīts pēc grieķu adjektīvu paraugiem: *heterogens*, *oksitons*, *baritons*).

Rasma Grīse ar zinātniskās līdzstrādnieces Antras Miezies palīdzību sakopojusi vairāk nekā 800 leksisku un gramatisku heterotonu vienību – dupletu un tripletu – balstoties uz latviešu vidus dialekta triju intonāciju izrunu.

Profesors Jānis Endzelīns jau 1945./46. teicis: „Var puslīdz droši domāt, ka mūsu intonācijām nav vairs ilgs mūžs ko dzīvot, jo ļaudis jauca. Ja tēvam un mātei dažāda izruna, ko lai bērns mācās?”

Tāpēc bija ļoti vēlams sagatavot un izdot heterotonu vārdnīcu. Senā intonāciju nozīme ir svarīga valodniecībai, īpaši etimoloģijai, kas savukārt dod liecības citām zinātnēm, piem., tautu un kultūras senvēsturei.

Rīgas latviešu biedrības Latviešu valodas attīstības kopas koordinatore Maija Sinka

Augošā Mēnesī jāēd mazāk

Atslodzes diena nebūt nav bada diena. Šajā dienā jāēd mazāk, uzņemot aptuveni 700-800 kaloriju. Atslodzes dienā var lietot augļus un sulas, dārzeņus, visus produktus, kuņģi nesatur olbaltumvielas un taukus. Taču tikpat veiksmīgas var būt arī olbaltumvielu saturošu produktu atslodzes dienas, kad ēdienkartē ir kefīrs, biezpiens, liesa gaļa vai zivis un olas. Ilgāka badošanās ir nopietns lēmums, ko vajadzētu saskaņot ar ārstu.

Lai nepieņemtos svarā, augoša Mēness laikā jāēd mazāk, turpretī dilstoša Mēness laikā var atļauties ēst vairāk, jo organisms ātrāk atbrīvojas no liekā šķidruma un sadedzina kalorijas. Taču tas nenotiek bez fiziskās slodzes.

APSVEIKUMS

2007. gadā mūsu mazdēls Evans Rozenbergs, Sarmas Lapenieks-Rozenbergas un Lorenca (Lawrence) Rosenberga dēls, īstenoja savu ieceri radīt baletseriju plašsaziņu tīklam.

Evans Rozenbergs pats rakstīja scēnārijus, filmēja, vadīja režiju, parādot dejotājus, kompaniju vadītājus, skolotājus, kādreizējās un tagadējās baleta pasaules slavenības u. tml.

2007. gada 17. martā plašsaziņu tīkla *You Tube* stacija pirmo reizi pārraidīja Evana radīto baletserijas izrādi ar nosaukumu *Anaheim ballet: more than Dance...*

Līdz šim uzņemti un pārraidīti 98 video. Tagad, pēc diviem gadiem, tā ir *You Tube* stacijas otrā visvairāk meklētā programma. Šai serijai ir skatītāji visos kontinentos un valstīs.

Genocide Intervention Network, zinot par Sarmas 1995. gadā choreografēto viencēliena baletu *Rwanda-Paradise Lost* (Ruvanda – zaudētā paradīze), lūdza viņu iestudēt un izrādīt šī baleta pirmo duetu pārraidei *You Tube*, lai brīdinātu par genocida draudiem arī tagad. Sarma piekrita, un duetu ar nosaukumu *Rwanda Remembered* dejoja Evana māsa Elāna (skatuves vārds Elan Alekzander) un *John Ajayi*. Šīs izrādes filmētājam, dejotājiem un choreografei tika pievērsta necerēti liela uzmanība, bijušas izcīlas atsauksmes.

Evans ar savu talantu, humoru un šarmu baleta pasaulei ir piesaistījis ļoti daudz skatītāju.

Kopš pirmā *Anaheim ballet: more than Dance* raidījuma pirms diviem gadiem līdz 2009. gada martam šī serija apskatīta vairāk nekā 10 250 000 reižu visā pasaulē.

Apsveicam Evanu ar panākumiem!

Mirdza un Dzintars Lapenieki

Foto: Astra Moora

No kreisās: Ārija, Elāna un Evans Rozenbergi

Kriss Lūiss (Kris Lewis) „Balerīna” (eļļa, audekls)

Neizdibināmie pasta (ne)ceļi

Marta biļetenus nodevu pastā Ziemeļholivudas pasta nodaļā 23. februārī. Savējo paraugseksemplāru saņēmu... 18. martā. Arī citviet tas pienācis ļoti vēlu. Skaidrīte Jēkabsons pat gājusi uz savu pasta nodaļu Glendālē jautāt, kāpēc viņai biļetens nav piegādāts. Pasta darbinieki teikuši, ka varbūt nejauši atlīmējies lipekļis, uz kuŗa uzrakstīta adrese. Pēdīgi pastnieks biļetenu atnesis un jautājis, vai tas ir ilgi gaidītais, taču viņam nebija ne jausmas, kur tas bijis līdz šim.

Pastā biļetenus nododu, sašķirotus pēc pasta nodaļu numuriem, sainīšos, kuŗi krusteniski sastiprināti ar gumiņām. Iepriekšējo reizi, kad sūdzējos par lēno piegādi, pasta darbinieks, pēc tautības, šķiet, filipīnietis, sāka skaidrot, ka krusteniskās gumijas aizsedzot adresi, sainīši jāstiprina tā, lai adrese būtu skaidri redzama, un ar vairākām nekā divām gumijām, jo šķīrošanas centrā visus sūtījumus laiž pa slīdlenti, kas pamatīgi kratās un sainīši varot viegli izjukt, ja gumijas pārplīst vai noslīd. Kāds mūsu paziņa, kas ar smago kravas auto ved sūtījumus uz šķīrošanas centru, stāstīja, ka slīdlente tik ātri nemaz nevirzās, turklāt kāds darbinieks nemitīgi uzmana, vai kaut kas nenokrīt. Pasta darbinieks Ziemeļholivudas nodaļā neko iebilst neļāva, teikdams: *Let me finish!* Viņš apgalvoja, ka visi tajā dienā pieņemtie sūtījumi nekavējoties tiek nosūtīti uz šķīrošanas centru, kas ar tiem tālāk notiekot, viņam nav ne jausmas. Viņš iedeva tālruņa numuru, uz kuŗu varot piezvanīt, ja ir kādas sūdzības. Piezvanot uz šo numuru, kāda darbiniece ļoti laipni paskaidroja, ka visi sūtījumi tiek nekavējoties šķīroti, nosūtīti un piegādāti, tieši kur notiek aizkavēšanās, nav zināms.

Pastā par biļetenu nosūtīšanu maksāju ar čekū, un man iedod aploksni, uz kuŗas uzrakstu savu adresi. Kvīti saņemu pēc vairākām nedēļām, iepriekšējo reizi vispār nesaņēmu. Nododot pastā aprīļa biļetenus, jautāju, kur tad palika kvīts. Pasta darbinieks pacēla aplokšņu žūksnīti un no tās izvilkā aploksni ar manu adresi – viņam neesot bijis laika aplokšnes izsūtīt. Ilgi bija jāgaida kvīts arī par 23. martā nosūtītajiem aprīļa biļeteniem. Tiešām jābrīnās – pasta darbinieks ilgi un gaŗi klāstīja, kas man jādara, bet pats ar darbiem kavējas. Aplokšņu žūksnītis pārāk biezs nebija, ja tik vien mēneša laikā sakrājušās, tad jau darba nemaz tik daudz nav. Rindas šajā pasta nodaļā nekad nav, retu reizi brīdī, kad ko nododu, tur ienāk vēl kāds, kam kas jābūta.

Braucot projām, redzēju, ka pie paaugstinājuma stāv liels auto, kabīnē sēdēja šoferis, kas gaidīja vai nu kravu izkraujam vai iekraujam. Jau pieminētais paziņa stāstīja, ka pie pasta arī viņam jāgaida stundām, kamēr kāds sāk kaut ko darīt.

Ievērojām, ka pastnieks, kas mums atnes vēstules un reklāmas, bieži savā auto guļ. Reiz pajautājam, kāpēc viņš nebrauc mājās, ja darbs pabeigts. Paminstinājiem viņš teica, ka viņam liks kaut ko darīt – šķīrot jaunsauņemtus sūtījumus vai ko citu, ja aizbrauks atpakaļ uz pastu pirms pulksten četriem. Pēdējā laikā Dāvim Reinam adresētās vēstules saņem namā atpakaļ ar uzrakstu, ka viņš ir pārcēlies un adresi nav atstājis. Dāvis savā mājā dzīvo kopš dzimšanas un nekur nav pārcēlies. Te nu bija izslavētie čaklie Amerikas pastnieki!

Pastu kārtīgi nepiegādā arī Latvijā. Rūdolfš Pudurs atrakstīja: „Marta biļetenu saņēmu, taču šoreiz bija jāiet uz pastu, jo sūtījums esot reģistrēts. Nezinu, vai Jūs tā sūtījāt vai pasta darbinieki ko pārpratuši. Nebūtu jau nekāda problēma aiziet, tikai... Agrāk spēru platus soļus, / Izspārdīju ceļa oļus, / Noskrēju pat krievus, poļus. / Tagad kauns ir miesai, garam, / Jo pat dāmas kājām gaŗām / Mierīgi man paiet gaŗām.”

A. M.

Cits viedoklis par Ulmaņlaikiem

Aprīļa biļetenā Raimonda V. Dzelzkalns rakstā „Latvijas 90 gadi” ir rindas: „Komūnistu aktīvitātes dēļ slēdza Rīgas pilsētas 4. ģimnaziju. Arī brīvajos partiju laikos par visu avīzēs nerakstīja.”

Pameklējot tīmeklī, redzam, ka 4. ģimnaziju neslēdza „brīvajos partiju laikos”. Tā tika slēgta pēc K. Ulmaņa Latvijas valsts apvērsuma 1934. gada 1. augustā ar izglītības ministra rīkojumu. Tai laikā simtiem cilvēku – skolotāji, ievēlēti pilsētu galvas, pagastu vecākie, slimokasu darbinieki un ārsti, biedrību vadītāji u. c. jaunajam režīmam politiski nevēlamas un neuzticamas personas – sociāldemokrāti, pērkonkrustieši, „bergīsti” – zaudēja darbu, piemēram, arī mūsu bijušais Dienvidkalfiornijas latviešu biedrības priekšnieks Fēlikss Krusa. Tika slēgti desmitiem laikrakstu un citu preses izdevumu, daudzas biedrības. No darba tika atbrīvots arī Rīgas pilsētas 1. ģimnazijas direktors Jānis Stiprais. 4. ģimnazijas skolotāju saimē bija daudz sociāldemokrātu un demokrātiski noskaņotu skolotāju. Ja viņus visus atlaistu, skolā nevarētu laikā sākties rudens mācības. Turklāt skolā daudz skolēnu bija no sociāldemokrātu un demokrātiski noskaņotām ģimenēm, tāpēc vienkāršāk un „drošāk” jaunajai valdībai bija skolu slēgt.

Tā sauktais „autoritārais režīms”, kas bija „suspendējis” satversmi, nebija ne maigs, ne piemīlīgs, bet pat ļoti nežēlīgs.

R. Hofmanis,

kas Rīgas pilsētas 1. ģimnazijā sāka mācīties 1934. gada rudenī – mācoties no jaunām „uzlabotām un pareizām” Latvijas un vispārējās vēstures grāmatām.

Uz divpadsmito stāvu!

Uzzinājusi, ka Daina Bīriņa pērn novembrī pārdevusi savu māju Kamarijo (Camarillo) un tagad irē dzīvokli 12. stāvā kādā augstceltnē Losandželosas centrā, pieticos ciemos. Daina viesmīlīgi uzaicināja un pat atnāca pretī uz Disneja koncertzāli, lai neapmaldos. Viņas viesnīcas tipa dzīvoklītī, skatoties pa logu, no kuŗa redzama gan Disneja lieliskā ēka, gan pilsētas valdes nams, tūlīt iedomājos tāpat kā par Andras Jaunzemes matiem: es arī tā gribētu! Vai nav lieliski, ka kājām var aiziet uz Mūzikas centru, „Sarkanā kaķa” (Redcat) teātri, Disneja zāli? Un turpat ir Modernās mākslas mūzejs ķīniešu un japāņu kvartāli, kur bieži notiek daudz kas interesants.

Daina un viņas māsa Dagmāra Tūbele pirms nedēļas bija atgriezušies no ceļojuma pa Izraelu, Jordāniju un Ēģipti. Viņas izmanto ceļojumu aģentūras *Overseas Adventure* pakalpojumus un iesaka to arī citiem, jo ir liela

Tuvu Dainas mājvietai ir vairākas ēstuves un kafējnīcas, kur arī var tīkties un patērzēt ar draugiem

ceļojumu izvēle, tūristu grupas nav lielas, gēdi zinīgi, nereti ir dažādas atlaides, reizēm arī vieniniekiem nav jāpiemaksā milzu summa

Dagmāras vīrs Arnis Tūbelis nav tādā sajūsmā par ceļošanu un e-pasta vēstulē rakstīja: „Abas dāmas sliktā laika dēļ ar divu dienu aizkavēšanos austrumkrastā iesēdās lidmašīnā uz Telavivu. Viņas plāno apceļot Vidējos Austrumus un atgriezīsies pēc trim nedēļām. Droši vien viņām būs daudz ko pastāstīt. Savos eksotiskos gadskārtējos ceļojumos viņas drīz vien būs apceļojušas pasauli gan lidaparātos, gan autobusus, gan kuģos pa citu kontinentu upēm un šļūcot pāri aizām pa virvi, gan rāpjoties kalnos vai piramidās vai šķērsojot Dienvidamerikas ūdenskritumus pa nestabiliem virvju tiltiņiem. Šķiet interesanti un it kā gribētos doties līdzī, bet fiziski neizturētu. Es tikai ik gadu paaugstinu Dagmāras dzīvības apdrošināšanu.”

Pēc ilggadēja skolotājas darba Daina ir pelnījusi atpūtu. Kas gan nezina, cik sūra dzīve ir skolotājam, īpaši pēdējā laikā, kad skolēniem ir tik daudz tiesību, bet skolotājiem gandrīz nekādu. Daina droši vien būtu ar mieru mācīt kādam jauniebraucējam angļu valodu. Viņa runā arī spāniski!

Daina ir korporācijas Imeria locekle, un zināms, ka imerietēm raksturīga atsaucība un viesmīlība. Daina nekad neatsakās palīdzēt mūsu baznīcas, nama, biedrības sarīkojumos un citur.

Laikraksta *Los Angeles Times* 5. marta numurā bija ievietota Ileanas Lielas vēstule Was a Taser too much?

Re “Officer’s use of Taser on 12-year-old investigated,” March 2

This article mentions the use of Tasers on small children. But a 5-foot-7, 130-to 150-pound 12-year-old male, like the one involved in the Hawthorne incident, is not a small child. This student had already inflicted physical harm on adults trying to restrain him. The use of mace and rubber bullets is also not without hazards. So what other choice did the police officer have?

The topic that should be debated is the practice of placing violent autistic students in regular classrooms. I am not unsympathetic to the plight of autistic children. However, placing autistic children who are subject to outbursts of violence in a regular school setting without staff capable of dealing with them is a disservice to these children and their schoolmates.

Ileana Liel
Riverside

Džema Moora atmiņu stāsts

Katra dzīve ir... kā romāns

2. turpinājums

Neatceros, kas tieši rīkoja Jāņu svinības, tās notika mežmalā. Fotoattēlā redzams, ka kāda kundze pat ieradusies tautastērpā. Mežā šad un tad gājām lasīt ogas un sēnes vai tāpat pastaigāties, un reiz ar māti tur atradām jaunu vistu, kas skaļi kliegdamā, skrēja mums pretī. Nosprīdām, ka tai droši vien izdevies izglābties no vanaga nagiem. Vistu pārnesām mājās, nosaucām par Baltiņu. Tā izrādījās ļoti dējīga, varbūt tāpēc, ka barojām to ar nūdelēm, ko kopā ar vīnu, maizi un citiem pārtikas produktiem piešķīra franči. Dabūjām gandrīz katru dienu divas olas dienā, turklāt dēt tā nāca istabā, otrā stāvā, nekur citur. Saimnieku vistas dēja tikai vienu olu dienā. Diemžēl paši bijām vainīgi, ka vista apmēram pēc diviem gadiem nomira – tā kļuva arvien resnāka, nevarēja vairs lāgā paelpot, bijām to ar nūdelēm pārbarojuši.

Citreiz pārsteigti ieraudzījām, ka apmēram simt metru platumā visi koki, lieli un mazi, mežā guļ kā nopļauti. Acīmredzot pāri bija drāzusies spēcīga viesuļvētra. Citdien visu Fronhofu ietina sarkanu smilšu mākonis. Vēlāk uzzinājām, ka viesuļvētra plosījusies Sahāras tuksnesī un smiltis atpūstas pat līdz Vācijai.

Ēdamā mums netrūka – mežā atrastā vista čakli dēja, kāvām trušus. Saimnieki reizi gadā atsaucā cūkas kāvēju. Viņi nebija skopi un kādu gaļas gabalu iedeva arī mums. Kartupeļu saimniekiem netrūka, tos varēja pagrabā ņemt, cik grib. Man īpaši garšoja mazie cūku kartupeļi, ko vārīja reizi nedēļā, un siltus tos notiesāju ar gardu muti. Saimnieki mums ierādīja nelielu stūrīti dārzā, kur varējām ko iedēstīt. Tēvs pats audzēja tabaku, kaltēja lapas, ko sasmalcināja ar īpašu griezēju. Šī tabaka gan bija drausmīgi smirdīga, pīpēt tēvam vienmēr bija jāiet ārā.

Man ir Aleksandra Dzirnes brošūra „Vācijas

latvieši franču okupācijas joslā”, iespiesta apgādā Gauja 1987. gadā. A. Dzirne bija franču zōnas latviešu pārstāvis. Viņu ievēlēja par Dienvidvirtembergas-Bādenes latviešu nacionālās komitejas priekšsēdi, Latviešu centrālās komitejas 5. latviešu apgabala komitejas priekšsēdi, vēlāk LCK apgabala pārstāvi. A. Dzirne piemin Fronhofā notikušos sarīkojumus – koncertus, izstādes, dziesmu dienas. Tāļivaldis Ķeniņš Fronhofā nodibinājis mākslinieku ansambli *Troupe Théâtrale Lettonne*, koŗa diriģents Juris Krīgens – vīru dubultkvartetu, vēlāk pat jaukto kori. Koncerti rīkoti gan Fronhofā, kur tos apmeklējuši daudzi franču kaŗavīri, kā arī citos tuvējos ciemos un pilsētās. No atmiņas izgājis, vai noklausījies kādu no šiem koncertiem, taču labi atceros R. Blaumaņa „Trīnes grēki” izrādi skolā, kuŗā mums notika nodarbības. Nākamo reizi „Trīnes grēkus” noskatījies pēc daudziem gadiem Rietumkrasta XIII latviešu Dziesmu svētkos Tūkstošoŗozolu pilsētā, Dienvidkalifornijā – 1999. gada 3. jūlijā. Galu galā Blaumanis taču ir mūsu Šekspīrs.

Nevienā ansambļī vai korī nekad neesmu dziedājis, jo bērņībā kādā no balsis pārbaudēm mani atzina par „rūcēju”. A. Dzirnes grāmatā ir divi attēli – mācītājs Eduards Putņiņš Fronhofas latviešu skolā vada reliģijas stundu un māc. E. Putņiņš jauniešu vidū. Mācītājs E. Putņiņš nomira Napā, Ziemeļkalifornijā 2008. gada 25. decembrī īsi pirms savas 100. dzimumdienas. Viņš kādu laiku vadīja dievkalpojumuŗ ar Losandželosā, kad māc. Elmārs Caune slimoja, un bija iemīļots.

Glābāju mākslinieka Sigurda Kalņiņa 1948. gada

Mācītājs Eduards Putņiņš vada reliģijas stundu

„veļu mēnesī” Rāvensburgā 60 eksemplāros izdoto šaržu grāmatīņu „Ēbenveileras latviešu valsts dižvīri”. S. Kalniņš katru grāmatīņas eksemplāru numurējis un parakstījis. Manējās numurs ir 39. Tajā ir desmit tā laika sabiedrisko darbinieku karikatūru, tostarp agronoma Jāņa Melngaiļa, Ēbenveileras ģimnazijas direktora Emīla Saliņa, internāta pārziņa, agronoma Pēterā Ķēvieša,

Stāv no kreisās: Džems Moors, Arnis Tūbelis, Silvija Tūbele, Laimdota Zemgale, mācītājs Eduards Putniņš, Brigita Grauduma, (nezināma); sēž Gunārs Dannenbergs, Silvija Klausa, Tatjana Kuzubova, (nezināma), Ārija Mežgrāve

rakstnieku Edvīna Medņa un Jāņa Kalniņa Sarmas, fotografa Kārļa Melnbārža, ārsta Voldemāra Cīruļa un paša autora. Par lielu draugu man kļuva Kārlis Melnbārdis. Viņš bija ne tikai fotografs, bet arī laboja kurpes un ļoti aktīvi nodarbojās ar maiņas tirdzniecību. K. Melnbārdis vienmēr staigāja ar palielu mugursomu, kuņā atradās dažādas vāciešiem noderīgas mantas – šujammašīnu adatas, peļu slazdi, šķērītes utt. Vienmēr viņš skrēja klupdams, krizdams, un tā vien šķiet, ka viņš varētu būt kāda Anšlava Eglīša stāsta vai romāna prototips. Anšlavs Eglītis dzīvoja turpat netālu, Ebingā (Ebingen) un, bez šaubām, novēroja latviešu izdarības. Ēbenveilerā atradās tuvu Fronhofai, varēja aiziet kājām. Par pilsētu Ēbenveileru nez vai var saukt, tāds pats ciems vien bija, mazliet lielāks par Fronhofu. Tur atradās latviešu ģimnazija. Uldis Klauss kopā ar Juri Krādziņu un Induli Lāci uzrakstījis grāmatu „Ēbenveilerieši”, tā izdota Rīgā 1998. gadā. Tajā interesantas atmiņas, daudz ģimnazijas skolēnu un skolotāju fotogrāfiju, Sigurda Kalniņa zīmējumi, arī no grāmatīņas „Dižvīri”.

Bezrūpīgajai dzīvei Fronhofā reiz tomēr pienāca gals. 1949. gadā ar franču militārās pārvaldes pavēli bija jāatbrīvo vāciešiem atņemtās telpas. Mums no Feiferu mājas bija jāizvācās, un oktobrī mēs no Fronhofas pārcēlāmies uz Tutlingu, kur bija iekārtota pārvietoto personu jeb bēgļu nometne. Uzmeklējam nometnes komandantu Georgu Kaniņu. Viņš savā birojā sēdēja, kājas uzlicis uz galda pa amerikāņu modei, un, šķiet, bija ļoti lepns uz savu posteni. Viņš barakā mums ierādīja nelielu istabu.

Vecāki mani pieteica vācu skolā – Oberschule, kur biju vienīgais latvietis. Tur mācījās kādu pusgadu.

IRO amatpersonas mudināja bēgļus izceļot uz citām zemēm, un latvieši iesniedza lūgumrakstus izceļošanas komisijām. Mātes draudzene Elza Sliece dabūju izsaukumu no Amerikas un aizbrauca uz Baltimoru. Mans draugs fotografs Kārlis Melnbārdis devās uz Austrāliju. Pirms izceļošanas viņš par pēdējo vācu naudu nopirka aknu desu, kas laikam bija bojāta, saslima un nekur braukt nevarēja. Nākamais kuģis uz Austrāliju viņam bija jāgaida vairāk nekā mēnesis.

Māte gribēja palikt Vācijā, vecāki pat centās nokļūt Šveicē, taču tālāk par robežpunktu netikām. Bez lielas naudas un sakariem Šveice bija un palika „aizslēgta un tā atslēg’ nolauzta”. Tad vecāki pieteicās izceļošanai uz Ameriku un Austrāliju. Divas reizes aizbraucām uz Dīcu (Diez), taču gan ASV, gan Austrālijas pārstāvji pēc intervijas mūs izbrāķēja, jo tēvs un māte vairs nebija nekādi jaunie, es padsmitnieks. Visur meklēja darbaspēku – jaunus, spēcīgus cilvēkus. Dīcā savu no Maigas Seskas tēva mantoto vērtīgo fotoaparātu, kuņā lietošanas noteikumi bija diezgan sarežģīti, neapdomīgi iemainīju pret citu, pilnīgi jaunu, bet vienkāršu kastīti, kur tikai jānospiež poga. Sāku runāties ar kādu latvieti, kas arī gaidīja rindā uz interviju, un viņš mani pierunāja mainīties. Protams, vēlāk šo maiņu nožēloju.

Tad tēvs uzzināja, ka ir iespēja izceļot uz Venecuēlu, un aizgāja aprunāties ar izceļošanas komisijas pārstāvi. Tēvs vēlāk stāstīja, ka melns, spīdīgs, ļoti laipns cilvēks

teicis, lai nekavējoties pošas ceļā. Venecuēlā tai laikā dzīvoja tikai pieci miljoni cilvēku, tātad zeme tukša un vietas diezgan. Pēdējā dzīvesvieta Vācijā mums bija Brēmerhāfena, kur mitinājāmies lielā mūra ēkā, šķiet, celtā kaņavīru vajadzībām, un gaidījām IRO kuģi.

Mūsu kuģi sauca *General J. H. McRae*, tas bija būvēts 1944. gadā Kaizera kompanijā (Kaiser Co) Ričmondā, Kalifornijā. Tas bija parastais transportkuģis, ar kuŗu vadāti kaņavīri. Vīriešus un sievietes novietoja atsevišķi, gultas bija četros stāvos. Pa ceļam pūta stiprs vējš, kuģi viļņos šūpoja uz augšu un leju kā skaidiņu, visas kniedes krakšķēja, un brīžiem likās, ka tas teju teju salūzīs vairākos gabalos. Ēdiens bija labs, brokastīs vienmēr olu maisījums (protams, ne jau no svaigām olām, bet pulvera) ar bēkonu un ļoti gards saldējums. Bieži gan ēdamzāle bija pilnīgi tukša, jo lielākā daļa braucēju slimoja ar jūras slimību. Kāds no matrožiem, redzēdams, ka stāvu pie kokakolas automata un to apbrīnoju, iespieda man saujā piecu centu gabalu, un es pirmo reizi dabūju nogaršot slaveno kokakolu. Strādātpējīgiem vīriešiem pa dienu atrada nodarbošanos – lika no klaja tīrīt veco krāsu un to par jaunu nokrāsot.

Kuģis veda vairāk nekā tūkstoš bēgļu, pirmā pietātne bija Ņujorka. Tur apmēram puse bēgļu izkāpa, viņus laikam aizveda uz Elisa salu. No tālienes redzējām Brīvības statuju, vakarā spožas reklāmas, tuvumā – netīro ūdeni ostā. Malā mūs nelaida, jo mums nebija iebraukšanas atļaujas ASV. Nofotografēju Ņujorkas debesskrāpju džungļus ar to pašu iemainīto kastīti, man vēl ir izbalējis fotoattēls.

Pēc kādām divām dienām braucām tālāk uz Ņuorleānu pa Misisipi upi, kas, salīdzinot ar jūru, likās dubļaina. Ņuorleānā atkal liela daļa izkāpa – tā saucamie baltie nēģeri, kuŗi brauca uz kokvilnas plūksanas plantācijām. Kuģis Ņuorleānā stāvēja kādas divas dienas un tai laikā to aplāja collu bieza kukaiņu kārtā. Nezinu, kas tie par kukaiņiem, taču bija ļoti jāuzmanās, lai uz tiem nepaslīdētu un nekrīstu.

Tālākais brauciens uz *Puerto Cabello* Venecuēlā likās tīrā izpriecā, jo kuģis likās pustukšs. Galā jau gaidīja autobusi, ar tiem mūs aizveda uz *El Trompillo* lauksaimniecības centru (Centro Agrícola). Tur bija uzceltas apaļas rievota skārda barakas, katrā ievietoja vairākas ģimenes. Baraku sadalīja, izvelkot auklas un izkaŗot segas, gluži tāpat kā bēgļu nometnēs Vācijā. Citā barakā bija iekārtota ēdamtelpa, mūs ēdināja vairākas reizes dienā. Sākām pierast pie venecuēliešu ēdiena – gaļas mērcei bija pievienoti ļoti daudz ķiploku, gandrīz visiem tūlīt iegaršojās ceptie banāni. Kāds iebraucēju pāris, sakārojušies banānus, nopirka zaru ar veselu ķekaru, pārēdās un vairākas dienas gulēja slimī. Mēs aiz nezināšanas

nopirkām cepamos banānus, ko zaļus ēst nevar.

Katrā barakā bija dušas telpa, kad iegāju mazgāties un atgriezu krānu, līdz ar ūdens strūkļiņām no dušas galviņas caurumiņiem lejup krita tādi kā gaŗi balti diegi. Pavilku tos ar roku un sabijos – izrādījās, ka tie ir tārpi. Otrreiz dušās vairs negāju.

Katram iebraucējam piešķīra mazliet naudas, tieši cik, vairs neatceros. Iespējams, valdības pārstāvji bija domājuši, ka iebraucēji sāks nodarboties ar lauksaimniecību, jo bija atvesti vairāki duŗi jaunu, nekad nelietotu ASV raŗotu traktoru, kuŗi jau sāka rūsēt. Apkārt viss zēla un zaļoja, pa kokiem un baraku jumtiem skraidīja lielas zaļas salamandras. Brīžos, kad piepeši atskanēja dīvainā šņākoņa, bija jābēg, lai uz galvas neuzkristu kokosrieksts.

Traktori ātri vien ieauga krūmos, un droši vien pēc kāda laika tie bija jāsgrieŗ lūŗņos, jo neviens tos tā arī nekad neiedarbināja. Jauniebraucēji centās, cik vien iespējams drīz šo vietu atstāt. Tuvākā apdzīvotā vieta, līdz kuŗai apmēram pusstundas laikā varēja aiziet kājām, bija Gigve (Güigüe), tur bija mazs veikaliņš.

Pēc pāris mēnešiem pārcēlāmies uz Karakasū, kur pilsētas daļā, ko sauca *Sarria*, bija iekārtota tāda kā nometne. Tur palikām dažas nedēļas, kamēr meklējām, kur noīrēt mājvietu. Tēvs uzmeklēja latviešus – Harijam Liepiņam jau bija kosmētikas firma, kuŗā strādāja Ērika Balode, arī fotografu Leo G. Ozolu, kas savā birojā piedāvāja apmācīt topošos aktieŗus. Viņu tāpēc iesauca par filmu Ozolu. Ē. Balode ieteica aiziet pie Oskara Krupinska, un viņš izīrēja mums nelielu mājiņu. Tā atradās Latviešu ielā (Calle Letona), kur jau dzīvoja Balozu ģimene, Armands Valdmanis, kuŗa tēvam Rīgā bija piederējis pulksteņu veikals, Jānis Bauze, Grīŗļu ģimene. Grīŗļi īrēja Almai Purŗelei piederošo māju. Visi latvieŗi dzīvoja smilŗainās ielas vienā pusē, otrā pusē venecuēlieŗi.

Karakasā bija vismaz trīs konfekŗu fabrikas, tēvs aizgāja uz tuvējo un tūlīt dabūja izplatītāja darbu. Viņš sāka darīt to paŗu, ko Latvijā – pieņēma un izvadāja saldumu pasūtīnājumus, sākumā braucot ar autobusu vai ejot kājām. Arī es pāris nedēļas strādāju turpat, slaucīju maŗinas. Drīz vien firma tēvam nopirka automaŗinu, taču viņš pats nekad to nevadīja, bet algoja ŗoferi.

Man bija 15 gadu un izdota apliecība par Fronhofas latvieŗu skolas 6. klases beigŗanu. Palīdzīgi Karakasas latvieŗi, kuŗi bija iebraukuŗi pirms vairākiem gadiem un jau prata spāņu valodu, atnāca man līdzī uz skolu un apliecināja, ka esmu beidzis sesto klasi un varu sākt mācīties licejā. Tātad atkal mani uzņēma liceja (ŗoreiz gan ne franču) 1. klasē. Varētu arī teikt, ka tā bija ģimnazija.

Turpmāk vēl

Reklāmas ietekme

1. Laikrakstā *Wall Street Journal* bija ievietota reklāma – var pasūtīt slavenu vīnu ražotāju, godalgotus sešu šķirņu vīnus (kopā 12 pudeles), ko atzinīgi novērtējuši lietpratēji, piedevām vēl profesionālu vīndaļu iecienītu korķviļķi, tas viss kopā tikai \$84.99 plūs sūtīšanas izdevumi un nodoklis – \$19.99. Nu, ja tāds piedāvājums, tad jāpērķ! Smagu kasti ar spāņu, itaļu, franču vīniem atveda pēc kādām desmit dienām. Korķviļķis īpašā kastē, sarežģīts, ar daudziem piederumiem. Baltā un sarkanā vīna pudeles ar krāšņām etiķetēm, nosaukumi cits par citu sarežģītāki, mēle mežģās, tos izrunājot, turklāt droši vien nepareizi. Klāt pamācība, kuŗā ieteikts vīnu pēc saņemšanas tūlīt nelietot, bet pāris dienas paturēt vēsā, tumšā vietā. Taču vai nu tādus smalkumus kāds ievēros, jātaisa tik viena pudele vaļā un jānogaršo... Kas to būtu domājis, ka būs jāpiedzīvo tāda vilšanās! Visi vīni bija nejauki skābi, tā ka tos vajadzēja uzlabot, piebeļot cukuru vai pielejot pepsikolu (varbūt tas ir barbarisms?). Džems Moors teica, ka tie neatšķiras no vīna, kāds dots Vācijā franču zōnā vai no vietējā Kalifornijas vīna, ko plastmasas maisā var dabūt izpārdošanā *Rite Aid* par pieciem dolariem. Iedomājos tomēr pajautāt gudrākiem cilvēkiem, vai tiešām vīns, jo skābāks, jo labāks? Aizrakstīju uz Austrāliju Jēkabam Ziedaram, kas ir vīnu lietpratējs, daudzus gadus darījis vīnus no augļiem. (Cik labi, ka ir draugi visā pasaulē!) Viņš atbildēja: «Latvieši teic, ka vienam patīk māte, otram meita. Tā arī ar vīniem. Tiem ir daudzas garšas un smaržas nianses, tā ka katrs sev var atrast piemērotu mīļāko. Un mīļākās – dažas ir ikdienišķas, citas ekskluzīvas, dažas ir lētas un dažas briesmīgi dārgas. Austrālijā ieradies, dzēru tikai saldus vīnus. Baltos *Lexia*, *Moselle* un līdzīgus. Pamazām, pēc daudzu pudeļu iztukšošanas sāku lietot arvien skābāku vīnu, pat tik skābu kā *Chablis*. Ballēs tas bija smalkuma kalngals. *Chablis* vīnam ir garša, kas varbūt saskanēja ar tā laika izdarībām. Tad tirgū parādījās vīnogu šķirņu vīni: sarkanie *Shiraz*, *Cabernet*, *Merlot*, *Sauvignon*, baltie *Chardonnay*, *Colombard* 4 un 5 litru kastēs. Pie mums 4 litru kaste maksā ap 15 AUD. Ārpus mājas es parasti pasūtīnu glāzi *Merlot* tipa sarkano vīnu, vai *Shiraz*. Sieva cieņa *Chardonnay*, kam ir ļoti īpatnēja garša. Esam iecienījuši arī sarkano *pressings* vīnu. To taida no sarkano ogu pārpalikuma, kad no tām izspiesta sula šampanietim, ir ar „biezāku” garšu. Vermuts ir pastiprināts vīns. Vīniem parasti ir 12-14% alkohola, vermutam – 18%. Tas ir vīns, kam pieliet alkohols. Tāpat ports un šerijs. Esmu bijis *Napa Valley*, Kalifornijas un Francijas vīni man liekas „pliki”. »

Laikam tomēr palikšu pie dienišķās sarkanā vermuta glāzes. Vermuts garšoja arī Hemingvejam. **A. M.**

Vasta un Michails

Sendienu atmiņas no Pildas pagasta

Vasta bija jauna, skaista meita. Strādāja mūsu skolā par apkopēju. Viņai toreiz varēja būt 22 gadi. Dzīvoja turpat skolā mazajā kambarītī. Viņai bija stipri pavecs tēvs, māte, brālis Stepan un jaunākais brālis Glifōrijs. Stepanam jau vajadzēja būt beigušam pamatskolu, bet viņš mācījās tikai 1. klasē. Glifōrijs mācījās sagatavošanas klasē. Vasta bija pilnīgi analfabēte. Skolā nebija gājusi nemaz. Taču apkopējas darbam izglītība nebija nepieciešama. Un savu darbu viņa veica labi. Kur bija kas smagāks, tur palīdzēja brāļi un māte. Vastai bija arī draugs. Sauksim viņu par Michailu. Sagāja kopā, draudzējās, un zinātāji teica, ka iznāks saderīgs pāris. Iznāca pavisam citādi. Laiks gāja. Vasta kļuva klusāka. Un atkal zinātāji šoreiz čukstēja, ka Vasta ir stāvoklī.

Nāca 1941. gada pavasaris. Michails tikai reti parādījās. Arī Vasta nekur skolas ballēs nepiedalījās. Un pavasarī Vastai piedzima bērniņš. Nu Michaila atbalsts bija visvairāk vajadzīgs, taču viņš nerādījās nemaz. Vasta gaidīja. Vienreiz nenocietās, paņēma klēpī mazuli un gāja prom uz Michaila māju. Ienāca. Priekšā bija Michaila tēvs un māte. Vasta brītiņu pastāvēja un, uzaicinājumu nesagaidījusi, apsēdusies pati. Valodas neveicās. Abi vecie tikai teica, ka Michails aizgājis uz vairākām dienām uz Putinovas mežu. Vasta cēlusies augšā, neviens nezaicināja pasēdēt vēl un atnākt vēl. Tā, asaras valdīdama, gāja projām. Vēlāk uzzināja, ka Michails nekur nebija prom gājis, bet, redzēdams Vastu nākam, noslēpies, lai nebūtu jāsatiekas. Un tomēr Vasta vēl cerēja.

Tad nāca lielie notikumi. Sākās kaŗš un ienāca vācu kaŗaspēks. Reizē ar citām izmaiņām pēc pagastu valžu darbības atjaunošanas tika saņemts vācu iestāžu rīkojums nodrošināt noteiktu skaitu strādnieku nosūtīšanai uz Vāciju darbam fabrikās. Teica, lai darot, kā gribot un ko gribot, bet lai noteikts skaits strādnieku būtu.

No sākuma uzaicināja pieteikties brīvprātīgi. Pieteicās vienīgi no Raibakoziem Zabarovskis Antons, jo viņš bija komjaunietis un baidījās no represijām. Pārējos pagasta valdei nācās pašai nozīmēt. Zināms, pārsvarā „sarkanos” krievus. Tā radās oficiālā versija par „vergu darbiem”. Patiesībā visi nosūtāmie vāciešu skatījumā skaitījās „brīvprātīgie brīvliguma ārzemju strādnieki.” Savākti tika gan vīri, gan sievas, gan jauni, gan vecāki. No Vorkaļiem vienīgais tika nosūtīts Jānis Platars. Pa ceļam Daugavpilī vēl bija veselības pārbaudes komisija, no kuŗas ap 20% atlaida uz mājām. Sevišķi vāciešiem nepatika tādi, kuŗiem bija kaŗķis. Tādus nekavējoties atbrīvoja. Kāda sieva tādā veidā tika atbrīvota un bija ļoti laimīga. Arī Stepanu kā komjaunieti un Michailu nosūtīja. Glifōriju vienkārši, lai būtu lielāks skaits. Būtu

varbūt arī Vastu nosūtījuši, taču viņai bija mazais.

Pagāja mēnesis un pienāca pirmās vēstules. Rakstīja Stepans un Glifōrijs. No Michaila vēstules nebija. Rakstīja, ka atrodies kādā pilsētā, dzīvojot speciālā strādniekiem ierīkotajā baraku nometnē. Apsardzības nav, jo neskaitās ieslodzītie. Var brīvi iziet no nometnes, tikai pie vārtiem dežurāntam jāpiesaka. Dzīvo seši vīri istabā, guļ gultās. Kas ir precēti, tiem maza istaba diviem. Strādā kādā fabrikā. Arī algu viņiem maksā. Vienīgi ar ēšanu paknapi. Prasīja, vai nevar atsūtīt „suharus”. Taču Vācijā savukārt varēja pirkt dažādus sīkumus – ķemmītes, adatas, garšvielas, dažus instrumentus u. c.

Tā arī darīja. Uz Vāciju sūtīja „suharus” un, kam bija, kādu gabalu sālīta speķa. No Vācijas nāca dažādi sīkumi, ko pamainīt. Tikai Michails nerakstīja un neko nesūtīja. Un Vastai tas viss būtu ļoti noderējis. Arī Vastas dzīvē bija pārmaiņas. Pildas skolā viņa vairs nedzīvoja un nestrādāja. Dzīvoja kopā ar tēvu un māti Usťju un mazo vecajā Jankovska mežsarga mājā. Kaut kā iztika. Lasīja sēnes un ogas. Gāja palīgos pie lauku darbiem. Un, kad pienāca vēstules no Vācijas, tā Vasta nāca ar tām pie mūsu mamma lasīt. Arī mamma vēstules uz Vāciju rakstīja.

Vasta joprojām cerēja un gaidīja. Mamma rakstīja vēstules. Tomēr Michails klusēja. Un tad visā tai lietā notika lūzums. Stepans bija atsūtījis vēstulē ziņu, ka ar Michailu notikusi nelaime. Viņi vairāki vīri bijuši sadzērušies tehnisko koka spirtu. Vairāki miruši un Michails ar dažiem palikuši akli. Un drīz pienāca vēstule arī no Michaila. Viņam to uzrakstīja kāds cits, taču žēlojies par smago likteņa triecienu, lūdzis lai Vasta šo nepamet, saucis šo par Vastočka-Lastočka (Vastiņa-Bezdelīdziņa). „Nu ko,” mamma noprasīja, „rakstīsim?” – „Nē, Ivanovna, nerakstīsim. Visu laiku viņš nelikās par mani ne zinis, es visas savas asaras esmu izraudājusī, man to vairs nav. Kamēr bija vesels, manis nevajadzēja, bet tagad gatavs man pakaļu nobučot. Nesaku, ja viņš būtu man labs vīrs un to nelaimi kaŗā būtu dabūjis, tad varētu teikt: liktenis, tad es paliktu ar viņu. Tagad mums jāiet katram savs ceļš. Varbūt Dievs dos, satikšu labu cilvēku...” Ar to arī Vastas sarunas ar mammu beidzās. Vēlāk dzirdējām, ka Michails, braucot no Vācijas, pretī Stolāniem mežā gaidījis Vastu atnākam ar bērnu gandrīz līdz tumsai, taču Vasta neatnāca.

Kopš tiem notikumiem apritēja ļoti daudz gadu. Vastas brāļi atgriezās no Vācijas. Abi vecie viņā saulē. Pašu Vastu neesmu saticis un nezinu, kur viņa dzīvo. Varbūt viņai ir vēl citi bērni un mazbērni. Taču aklu vīru, kas šļūcošiem soļiem un pagaŗu spieķi rokā, ar kuŗu viņš sausta lielceļa grāvja malu, esmu redzējis daudzas reizes. Saticis Spradzenkovu Julisi, kas Pildā bija uzbūvējis

māju un dzīvoja, apprasījos par aklo vīru. A, tas vīrs bijis kaŗa gados Vācijā, vācieši likuši viņam bez metināmā vairoga metināt ar elektrību, un viņš tur no tā palika akls. Viņam arī sieva ir bijusi, bet tā šo pametusi. Apvaicājos: „Vai Vasta?” Juliss izbrīnējies man atbildēja: „Jā, Vasta. A kā tu viņu pazīsti?” – „Pazīstu, Julis, pazīstu, un, kā viss tas notika, arī zinu.” Bet stāstīt par to visu, kas pirms 40 gadiem notika, nav vērts. Tik un tā neko grozīt nevar. Lai paliek viss, kā bijis. Un šodien gan Juliss, gan Michails jau viņā saulē. Un tomēr kas pie visa tā vainīgs? Vai vācieši, kas aizveda Michailu uz Vāciju un radīja tādus apstākļus, ka viņš varēja piekļūt pie koka spirta? Vai pagasta vecākais Matulis, kas Michailu ierakstīja uz Vāciju nosūtāmo sarakstos?

Runājot par koka spirtu, varu teikt, ka kaŗa laikā Vācijā to sakarā ar degvielas trūkumu ļoti plaši pielietoja detaļu mazgāšanai, dzesēšanai, krāsošanai, atšķaidīšanai un, saprotams, arī apsildāmo ierīcu darbināšanai. Uz visiem traukiem, kur tas iepildīts, attēlota miroņgalva un uzraksts „Gift”. Arī mutiski tika brīdināti. Taču neskatoties uz to, kaŗa laikā no saindēšanās mira tūkstošiem krievu kaŗavīru. Dažreiz vēl vairāk nekā krita kaujās. Krievu vadība teica, kas tas speciāli saindēts, lai krievus indētu. Te der atcerēties: „Sargies pats, tad Dievs tevi arī sargās.”

Lucians Nukša

JOCIŅI

Uz ielas stūra pamanīju reklāmu ar ziņojumu: „Ja vajadzīga palīdzība, piezvaniet Jēzum, tālr.: 1-800-005-3787.”

Ziņkārības dēļ piezvanīju. Ieradās meksikānis ar pļaujammašīnu.

Hozē un Karloss ubago dažādās pilsētas daļās. Abu „darbalaiks” ir vienāds, bet Karlosa ieguvums ir tikai astoņi vai deviņi dolari dienā. Toties Hozē katru vakaru pārnes mājās pilnu somu ar desmitdolaru zīmēm. Viņš brauc ar mersedesu, viņam ir lepna māja bez parādiem un naudas kā spaļu.

Kādu dienu Karloss uzrunā Hozē: „Es strādāju tikpat stundu kā tu, kā tev izdodas katru dienu savākt pilnu somu ar desmitdolaru zīmēm?”

Hozē jautā: „Kas rakstīts uz tavas zīmes?”

Karloss: „Esmu bezdarbnieks, man jāpabaro sieva un seši bērni.”

Hozē atbild: „Nav nekāds brīnums, ka tu dabū dienā tikai astoņus vai deviņus dolarus dienā.”

„Un kas tad rakstīts uz tavējās?” jautā Karloss.

Hozē: „Man vajag tikai desmit dolaru, lai atgrieztos Meksikā!”

Ingunas Šulcas un Šana Kasagrandes laulības

2008. gada 10. oktobrī Inguna Šulce un Šans Kasagrande (Sean I. Casagrande) salaulājās arhitekta Loida Raita (Lloyd Wright) projektētā *Wayfarers Chapel*, ko dēvē arī par „stikla baznīcu” Klusā okeana piekrastē *Rancho Palos Verdes*.

Vedēji (aizmugurē vidū) bija Ingunas māsa Sigita ar dzīvesbiedru Nasaru Hadadu (Nassar Haddad). No Ingunas pa kreisi – meita Megana, viņai līdzās Sigitas meitiņa Krista. Priekšā malās – Šana krustmeita un krustdēls, māsas Maijas (Maya) bērni. Šogad Sv. Patrika dienā pagāja pieci gadi, kopš Inguna ar Šanu pirmo reizi tikās, tātad viņiem bijis pietiekami ilgs laiks vienam otru labi iepazīt

Apsveicam Ingunu un Šanu un vēlam daudz baltu dieniņu!

Renesanses dārza svētki Bruknas muižā

Bauskas rajona Dāviņu pagasta Bruknas muižas (www.brukna.lv) iemītnieki un viesi katru gadu svin renesanses dārza svētkus. Bruknas muižas dārzs tiek veidots pēc renesanses dārzu parauga – skaistais nav atdalāms no lietderīgā. Ģeometrisko dārza plānojumu veido harmoniskās līnijās un krāsu kombinācijās sastādīti kāposti, burkāni, bietes. Ap vertikālajiem kadiķu akcentiem – zemenes un lavandas. Vistuvāk muižas ēkai atrodas kāpostdobe, kas krāšņumā neatpaliek no eksotiskiem dekoratīviem augiem. Apmeklētājiem tikai atliek platāk ieplest acis un pārsteigumā iesaukties: tie taču ir kāposti! Dārza robežas veido liepu dzīvžogs, aleja un bišu drava. Aiz dārza robežām redzama koka pirtiņa ar dīķi, Iecavas upe un eremītu kapella.

Dārza kopēji ir Kalna svētību kopienas iemītnieki – cilvēki, kuŗi cenšas atbrīvoties no dažādām atkarībām un brīvprātīgi uzturas Bruknas muižā, lai ikdienas saskarsmē ar dabu, darbu un svētbrižos kapellā atrastu savu ceļu šai Dieva pasaulē arī ārpus kopienas teritorijas. Kopiena darbojas kopš 2001. gada. Tās dibinātājs un garīgais tēvs ir priesteris Andrejs Mediņš, bet garīgā autoritāte – Māte Terēze.

Pērn renesanses dārza svētku sākumā tika stādīti ozoli, pēc tam – itaļu komēdiantu priekšnesums pie ziedošā uguns katla, Bruknas medus un piena galds vītenaugu lapenē, koncerts pie baltā flīģeļa un izrāde „Sapnis vasaras naktī”.

Nevar nepieminēt mielastu, kuŗā apmeklētājus cienāja ar pašaudzētiem dārzeniņiem, šķītvju vietā lietojot jau pieminēto kāpostu lapas. Tos „šķītvjus”, ko neapēda mielas ta dalībnieki, notiesāja kopienas lopiņi, kuŗu klātie svētku laikā nebija nemanāma.

Pēc mielasta turpat pie dārzeņu dobēm notika nakts koncerts un tika dejotas renesanses dejas. Īsi pirms pus-

nakts – uguns skulptūru priekšnesums un gājiens pa lāpām izgaismotu ceļu uz pusnakts misi. Līdz pat rītausmai skanēja gaismas gaidīšanas dziesmas – jaunas, vēl nezināmu notikumu, bet zināmu pienākumu piepildītas dienas dzimšanai.

Ilze Paparinska

Renesanses dejas un roze

Jaunmoku pils ar savām sarkano ķieģeļu neogotiskajām formām pati par sevi atgādina krāšņu rozi mierīgajā Kurzemes ainavā. Gādīgi koptas rozes zied pils parkā, kā arī dīķī ap strūklaku. Nevīstošas rozes redzamas pils podiņu krāsns dekoros.

Baltajā kolonnu zālē reizēm var noskatīties seno deju grupu – *Ballare* (Rīga), *Saltatriculi* (Tartu) un *Calendula* (Tukums/Tume) – „Renesanses dejas un roze” priekšnesumus.

Kas kopīgs dejai un rozei? Spēja iedvesmot, iepriecināt! Izrādās, ka abas atdzimšanu no aizmirstības un arī nosodījuma piedzīvojušas tieši Renesanses laikmetā. Deja tolaik kļuva sadzīves un it īpaši svētku neatņemama daļa, nemācēt dejot bija pat nepieklājīgi. Roze atdzima no aizmirstības arī kā Marijas mīlestības simbols.

Ir radīta pat īpaša rožu šķirne *Renaissance roses*, kas pēc kopīgām pazīmēm apvieno senas šķirnes ar dejai un dzejai tuviem nosaukumiem, piemēram, *Dancing Queen*, *Pearl Wishes*, *Golden Celebration*, *William Shakespeare*, *Roseaie de L'Hay*, *Princess Aleksandra*...

Rozi iestādīt un kopt tāpat kā izdejot Renesanses dejas var ikviens, ja vien ir vēlēšanās iejusties laikā, tēlā un aromatā. Tāpēc bieži vien seno deju skatītāji koncerta beigās tiek aicināti kļūt par līdzdejojājiem, un tas sagādā milzīgu prieku un gandarījumu ikvienam.

Ilze Paparinska

Renesanses dārzs Bruknā

Seno deju dejojāji Jaunmoku pils kolonnu zālē

PATEICĪBA

Labie draugi!

Saņemu Daugavas Vanagu oficiālo karti, kas neiedomājami augstu pacēla manu labsajūtu, jo Latviešu leģionu un Kalpaka bataljona atceres dienā ievērojāt, ka manis un Edītes sarīkojumā nebija.

Uzskatām šo kā sirsnības apliecinājumu un sirsnīgi pateicamies visiem, kuŗi kartītē parakstījušies.

Ar sirsnību un pateicību
Helmuts un Edīte Brauķi

03-08-09

A. god. Brauķis kungs!
Jūs ļoti pātrūcīstāt
mūsu rīdī, bez patē-
camies par pāpējātā
caikā izteiktīm padarīmu
un gudrību.

Tadom Libemkian - izkants
Prijamam Aivas Janis
Māra Vallis - vēlu spēnu un
spīgtu garu - kā vienmēr!
Veselību Kapiņmīļi laurs
Dāva sveikti Anamoni
Mona Mičule ar šo
Dāvu šīs ir šīs šīs šīs
Dāvu šīs ir šīs šīs šīs
Tanya Barretto - wish you well
Paul Bukarski - wish you well
Arīna Pūna - wish you well

Valdis Rībnieks
Kārlis Kalējs
Anna Abele
Māris
Jānis
Arīna
Līnija
Māris
Anna
Māris

SPORTA ZIŅAS

Latviešu slēpotāji Taho ezera kalnos

No 7. līdz 14. martam pie Taho ezera (Lake Tahoe) vairāk nekā 50 slēpošanas cienītāju Čikāgas slēpotāju kluba priekšnieka Pēterā Plūmes vadībā jau 12. reizi sabrauca no dažādām vietām, lai veselu nedēļu atpūstos un izklaidētos. Viens no viņiem bija Gunārs Rēpiņš. Viņš pastāstīja, ka piedalījies visos latviešu slēpotāju saietos.

Atpūtas brīdī pie Taho ezera; priekšā no kreisās: Rita Saulīte, Gunārs Rēpiņš, Olga Griķe, Dzidzīs Beitlers; stāv: Gatis Plūme un Juris Gertners

Sporta veterāni piedalās sacensībās un saņem balvas

Dienvidkalifornijas latvietis **Ivars Janeks** ir Latvijas Basketbola senioru kluba biedrs. Viņš piedalījies vairākās Latvijas senioru basketbola meistarsacīkstēs, 1999. gadā Montevideo, Urugvajā, Latvijas vienība ieguva pasaules senioru meistarsacīkšu kausu. Šogad pasaules senioru meistarsacīkstes notiks Prāgā, Čehijā.

Latvijas sporta veterānu savienība kopš 2001. gada iesaistījies kustībā „Godīgas spēles” (Fair Play), un tās piešķirtās balvas saņēmuši arī Guntis Linde un Ivars Janeks.

AUSTRUMU GUDRĪBAS

Ja baidies – nerunā, ja runā – nebaidies.

Ja nemāki izstāstīt – parādi.

Ja ļaudis rīkotos godīgi, tiesnešiem aprūktos darba. Reiz samelojies, vismaz neaizmirsti, ko esi teicis.

Veronikas Janelšinas gleznu izstāde Jelgavā

Latvijas Valsts archīvs februārī Jelgavā latviešu teātra tēva Ādolfa Alunāna memoriālā muzejā rīkoja Veronikas Janelšinas gleznu izstādi. 13. februāra pēcpusdienā muzejā notika Veronikai Janelšīnai veltīta pēcpusdiena. Izstāde bija iekārtota divās mājīgās pirmā stāva telpās.

Izstādes iekārtotājs Māris Brancis pastāstīja par mākslinieces un rakstnieces Veronikas Janelšinas dzīvi un radošo darbību.

3x3 nometnes Latvijā

Arī šovasar Latvijā notiks divas pasaules latviešu 3x3 nometnes – Ziemeļvidzemē, Valmieras rajona Naukšēnos no 28. jūnija līdz 5. jūlijam ar vadmotīvu „robežas” un Kurzemē, Liepājas rajona Kazdangā no 19. līdz 26. jūlijam ar motīvu – „Austras koks”.

Informācija par Kazdangu ir pagasta mājaslapā: www.kazdanga.lv

Nometnei jāpiesakās līdz 1. jūnijam. Ārzemju latviešiem dalības maksa ir 250 ASV dolaru personai (bērniem līdz 7 gadu vecumam pusceļā); 625 ASV dolaru kodolģimenei.

ASV, Kanadas un Eiropas dalībniekus lūdzam pieņemt, rakstot vai zvanot Arnoldam Rupertam, 2141 Brunsink N.E., Grand Rapids, MI 49503, USA; tālr.: 616-456-8023, fakss: 616-456-5963; e-pasts: liga3x3@inserv.net

Austrālijā pieteikumus pieņem Arnis Siksnā, 4 Marmindie St., Chapel Hill, Q 4069, Australia; tālr.: 61-7-3378-0319; e-pasts: a.siksna@mailboxuq.edu.au
Papildinformācija:

Par Naukšēnu nometni: daiga.rokpelne@valmiera.lv
Kazdangas nometni: daiga.bitiniece@kurzemnieks.lv
Abām nometnēm: www.3x3.lv

ĪSZIŅAS

▲ Centrālās statistikas pārvaldes dati liecina, ka pērn iedzīvotāju skaits Latvijā samazinājies par 9600. Pērn 31. decembrī reģistrēti 2 261 294 iedzīvotāji. Visa gada laikā miruši 31 006 cilvēki, bet piedzimuši 23 948. Rīgā iedzīvotāju skaits sarucis par 4355. Starp lielajām pilsētām vienīgā ar pozitīvu dabisko pieaugumu ir Jelgava, kur dzimušo ir par 58 vairāk nekā mirušo.

▲ Valsts policijas Preses un sabiedrisko attiecību biroja inspektore ziņo, š. g. trijos mēnešos ceļu satiksmes nelaimes gadījumos visā Latvijā gājuši bojā 55 cilvēki, par 25,7% mazāk nekā šajā pašā laikposmā pērn. No visiem 55 šogad bojāgājušiem 14 bija gājēji. Trīs mēnešu laikā avarijās dažādas traumas guvuši 653 cilvēki, par 43,4% mazāk nekā 2008. gadā līdzīgā laikposmā. Kopumā šogad reģistrētas 4004 avarijas, no tām 526 ar cietušajiem. Kopējais avariju skaits, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir samazinājies gandrīz par 50%.

▲ Eiropas Komisijas socioloģisko pētījumu centra Eurobarometrs aptaujā noskaidrots, ka pērn ceļojumos devusies vairāk nekā puse jeb 56% Latvijas iedzīvotāju. Caurmērā Eiropā pērn ceļojumos devās 71% iedzīvotāju. Visvairāk pagājušajā gadā ceļojuši zviedri, vismazāk – ungāri. Populārākie ES iedzīvotāju ceļošanas galamērķi pērn bija Spānija, Itālija, Francija, Vācija un Grieķija.

▲ Latvijā smēķē 37% iedzīvotāju; smēķētāju skaitu salīdzinot, Latvija ir trešā vietā Eiropā. Pirmā vietā ir Grieķija – 42%, otrā vietā Bulgārija – 39% smēķētāju. 36% iedzīvotāju smēķē Lietuvā, Rumānijā, Ungārijā, Čehijā un Slovākijā. Smēķē trīs no 10 aptaujātajiem Eiropas Savienības (ES) pavalstniekiem, kuŗi vecāki par 15 gadiem.

▲ Izglītības un zinātnes ministrijas (IZM) dati liecina, ka 2008./2009. mācību gada sākumā 2598 bērni Latvijā, kuŗi sasnieguši izglītības vecumu, neapmeklēja nevienu no izglītības iestādēm.

▲ Pēc Nodarbinātības valsts aģentūras ziņām reģistrētā bezdarba līmenis Latvijā ir augstākais pēdējo 11 gadu laikā – 2009. gada marta beigās tas bija 10,7%.

No Latvijas preses

Grāmata „Prērijas ārsts” pasūtīnāma, rakstot vai zvanot autoram

Dr. Paulis Dzintars

2232 Pine Crest Drive, Rapid City, S. D. 57702

e-pasts: dzintars@rushmore.com

Tālr.: 605-348-0163

Cena 20 dolaru ar sūtīšanu

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA

PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU PIRKŠANAI, PĀRFINANCĒŠANA, U. C. IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS: MĀRTIŅŠ LEIKARTS
tālr.: 310-717-7577 e-pasts; martin@shorewood.com

KURSAS VASARAS VIDUSSKOLA

www.kursa.org

Vašingtonas pavalsts meža ielokā gaida jauniešus no 5. jūlija līdz 8. augustam

Mācības latviskā vidē, sporta un vakara nodarbības, rokdarbi un ekskursijas sagādās vienreizēju piedzīvojumu! Sveiks, sveiks, sveiks Kursā!

Visus, kuriem ir interese, lūdzu rakstīt vai zvanīt prāv. Dāvim Kaņepam: tālr.: 310-621-9572;

e-pasts: davis_kaneps@verizon.net

vai: 1807 Vanderbilt Lane, apt. B
Redondo Beach, CA 90278

Aicinām ikvienu
Dienvidkalifornijas
latvieti kļūt par

Amerikas latviešu apvienības biedru!

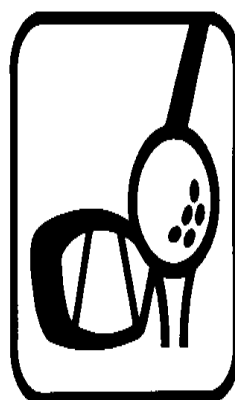
ASV ir apmēram 90 000 latviešu izcelsmes iedzīvotāju, bet ALA ir apzinājusi tikai nelielu daļu no viņiem. Diemžēl arī daudzi Dienvidkalifornijas latvieši nav ALAs biedri. Mūsu biedrība varētu uz kongresu sūtīt vairāk delegātu, ja Amerikas latviešu apvienībā ar biedrības starpniecību iestātos vairāk biedru. Kopīgi strādājot, mēs varam dot daudz, atbalstot latvisko izglītību un kultūru ne tikai mūsu jaunatnei, bet visai latviešu sabiedrībai – šeit, ASV, kā arī Latvijā!

ALAs Biedru nozari vada MarcisVoldiņš, tālr.: 617-969-2310; e-pasts: mvoldins@aol.com

Dziesma Tetere atradusi un iesaka citiem tīmekļa veikalu, kurā par mērenām cenām var iegādāties un draugiem un paziņām Latvijā nosūtīt uz svētkiem kādu kārumu (preces tiek piegādātas nekavējoties):

www.klang.lv

Brauksim spēlēt golfu uz Sietlu!

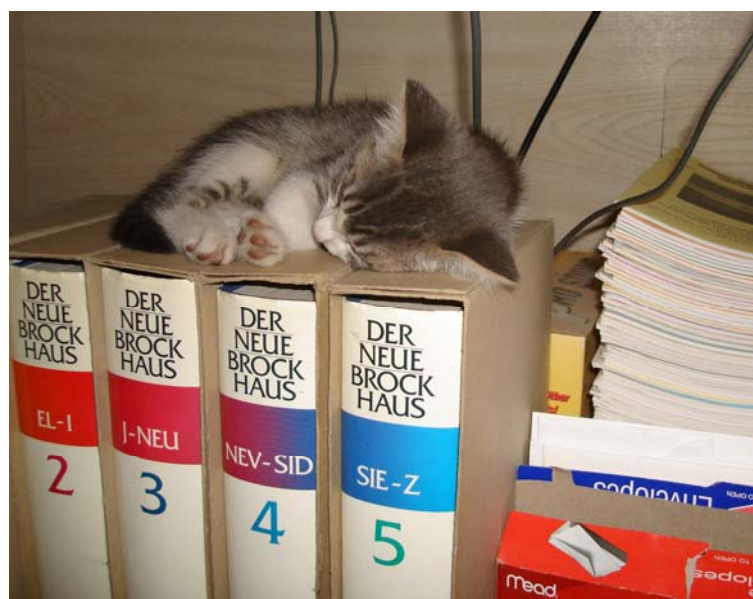
12. septembrī plkst. 11.00 latviešu golfa sacīkstes (4 personu *scramble*) *Jackson Park Golf Club, 1000 NE 135th Street*; tālr.: 206-363-4747. Vērtēs tālāko sitienu (longest drive), (longest putt), tuvāko karodziņam (closest to the hole). Plkst. 5.00 saviesīgs vakars Latviešu sabiedriskā centrā. Pieteikties, zvanot Edmundam Leitim, tālr.: 425-369-0401 vai Rolandam Abermanim, tālr.: 425-398

-9145. Dalības maksa \$90.00 (sacensības, vakariņas, ratīni). Tikai vakariņas: \$25.00

Pieteikšanās anketas jāiesniedz līdz 25. augustam, izrakstot čeku ar norādi SLGA un nosūtīt: 17428 93rd Ave. NE Bothell, WA 98011. Turnīram var pieteikties SLGA mājaslapā: www.SLGA.US

Kosmētikas kompanija *AVON* meklē enerģiskus cilvēkus; lieliska iespēja nopelnīt pat līdz 50% komisijas naudu; var būt gan pamatdarbs, gan papilddarbs; darbs no mājas, nenormēts darba laiks; sīkāk par šo iespēju iespējams uzzināt, zvanot: 949-395-1628 vai rakstot, e-pasts: LigaSvikss@yahoo.com

Ļoti silds miegs

Pegijas pakalpojumi:
piedāvāju gatavot cienastu un klāt
galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās.
Var pasūtīt pīrāgus ar speķi vai
kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram
sarīkojumam.

Par cenu sazināties ar Pegiju.

10405 Irene St. # 304

Los Angeles, CA 90034

Tālr.: 310-806-046;

kabatas tālr.: 310-908-6993

e-pasts: pegijat@inbox.lv

vai: pegijakalninataube@yahoo.com

Orange County Plastic Surgery

Juris Bunkis, M.D., F.A.C.S.

30212 Tomas Suite 275

Rancho Santa Margarita,

CA 92688

Phone: 949-888-9700

www.ocps.com

Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā
Kalifornijā, *Orange County*;
iespēja nopelnīt 500-700 dol. nedēļā; apmāca tos,
kuŗiem šajā darbā nav pieredzes. Lieliska iespēja
baudīt Kalifornijas jaukumus un strādāt; sīkākas
ziņas: 949-588-5835 vai 949-290-3122
Kārtīgs darbs un tīrība garantēta!

Fotografe Gunta Šķēle-Lujāne
piedāvā savus pakalpojumus
kāzās, kristībās, iesvētībās un
citos svinīgos gadījumos

5150 Yarmouth Ave, Apt. 310
Encino, CA 91316

Kabatas tālr.: 818-442- 4127

E-pasts: guntaa@gmail.com

Mājaslapa:

www.gunta.eshpro.com

**Iespiešanas, kopēšanas
un dizaina darbi**

Pēteris Brecko

14762 Ventura Blvd.

Sherman Oaks, CA 91403

tālr.: 818-783-4900,

tālrakstis: 818-783-4395;

e-pasts: LandmarkPC@sbcglobal.net

Henrijs Flinns piedāvā izremontēt mājsaimniecības
priekšmetus – gludekļus, kafijas automatus, lampas,
mikroviļņu krāsnis, pulksteņus, mēbeles u. c.

Ikvienam, kam ir kas labojams, ko nevēlas izmest,
jo bojātā manta ir dāvana, mīļa piemiņa, var to

atstāt to latviešu namā un uzrakstīt zīmīti
Hank's Repair Service; tālr.: 858-716-9470;

e-pasts: Hankster6@san.rr.com

Galerija *Baltic Crossroads*
3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029
Tālr.: 323-664-6216; vai: 818-653-9961
*Grāmatas, rotaslietas, audumi, keramikas
izstrādājumi, fotografijas, gleznas, grafikas,
akvareļi, plakāti*
Galerija atvērta katru dienu, izņemot pirm-
dienas

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv
Tulkošanas pakalpojumi: notāriāli apstiprināti
tulkojumi, stila un teksta korekcijas,
sinchronā konferenču tulkošana

Latvijā iznākušās grāmatas var iegādāties
tīmekļa grāmatnīcā: www.kukii.lv
Jāņa Rozes grāmatnīcā: www.jr.lv
Valtera un Rapas apgādā: www.valtersunrapa.lv

Draudzes Ziņas

VASARSVĒTKI (autors nezināms)

DRAUDZES AMATPERSONAS

Dr. māc. Dāvis Kaņeps: 1927 Riverside Drive, Los Angeles, CA 90039	(310) 621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	(949) 443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	(949) 443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	(310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	(805) 522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

Draudzes dzīves kalendārs 2009. gada maijam

3. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – Jubilate
*aizlūgsim par Melburnas Sv. Krustas draudzi (māc. Aldis Elberts)
un par Seces draudzi (māc. Ģirts Grietiņš)*

10. maijā plkst. 11.00 Ģimenes dienas dievkalpojums – Cantate
*aizlūgsim par Melburnas Pirmo latviešu draudzi (diak. Māra Saulīte)
un par Sēlpils draudzi (māc. Ģirts Grietiņš)*

17. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums ar dievgaldu – Rogate
*pēc dievkalpojuma seminārs par Thrivent Financial for Lutherans
aizlūgsim par Manheimas draudzi
un par Sēmes draudzi (māc. Raimonds Mežiņš)*

24. maijā dievkalpojuma baznīcā **nebūs** (Apgabala sanāksme Oakhurstā)
*aizlūgsim par Mančesteras draudzi Anglijā (māc. Gita Putce)
un par Sesavas draudzi (māc. Jānis Tālums, māc. p. i. Valda Grīnvalde-Šakurova)*

31. maijā plkst. 11.00 dievkalpojums – Svētā Gara svētki
*aizlūgsim par Mančesteras draudzi ASV (māc. Dace Jansone)
un par Siguldas draudzi (māc. Andris Grots)*

Mēs nevaram nerunāt par to, ko paši esam redzējuši un dzirdējuši. Ap. d. 4,20

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgald.	Kollekte	Skolas saime	Zied./pers.	
15. marts	34	25	\$307.00	25	\$9.03	
22. marts	34		\$297.00	26	\$8.74	
29. marts	39	24	\$479.00	14	\$12.28	Amatā ievēšana
5. apr.	30	16	\$310.00	14	\$10.33	Pūpolsvētdiena
10. apr.	19	15	\$161.00		\$8.47	Lielā piektdiena
12. apr.	146		\$1208.00		\$8.27	Lieldienas

Biruta Šulca uzņēmusies atbildību par altāra puķu kalendāru svētdienas dievkalpojumiem. Birutas tālrunis: 626-443-8464; e-pasts: birschultz@att.net
Draudzes dievnama priekštelpā ir kalendārs, kur arī var pierakstīties, ja vēlas novietot puķes uz altāra kāda tuvinieka piemiņai, gadadienā vai jubilejā.

Tavs ceļš uz Emavu

Un viņi To gauži lūdza un sacīja: „Paliec pie mums, jo vakars metas, un diena jau pagalam!” *Lūk. 24,29*

Šis lūgums minētajā Bībeles pantā notika pēc tam, kad divi no tiem (mācekļiem?) bija laužuši maizi kopā ar Jēzu. Tas notika Emavas ciemā kādā mājvietā pēc ilga gājiena. Tas notika tad, kad viņu acis tika atvērtas.

Tie ir zīmīgi vārdi mums – draudzei. Tie ir nozīmīgi katram no mums, kad esam sastapušies ar Kristu dzīves ceļā. „Paliec pie mums!” Kad ir tie brīži, kad lūdzam – paliec pie mums?

Katram no mums ceļš uz Emavu sākas ar pārrunām par lieliem un maziem notikumiem. Gribam noskaidrot kas, kā, kad, kuŗš, kāpēc utt. Tad mēs cenšamies noskaidrot tā nozīmi mums personiski. Kādas maiņas man būs jāpiedzīvo šī notikuma dēļ... Droši vien to šie divi gribēja izdibināt.

Tā kā mēs ticam, ka Kristus ir visuresošs, tas nozīmētu, ka viņš varētu pievienoties jebkuŗam no mums jebkuŗā brīdī un ieklausīties mūsu sarunās. Tā varētu būt saruna pašam ar sevi, protams. ...Ak, par ko jūs tur runājat? Ak tā? Hm, izklausās nopietni! Varbūt jūs varētu man kaut ko pateikt par to... tiešām?...

Intelektuālā līmenī mēs spēsim atstāstīt visu, ko esam pieredzējuši. Tiklāt par mūsu ziņkārību. Tā būs daudz maz apmierināta. Bet varbūt ar to vien nepietiek. Mums ir grūti noiet atlikušo ceļa posmu, nepārmetot mūsu pavadītājam par faktu nezināšanām.

Tomēr, kad mēs apņemamies saprast Kristu kā Dieva prāta atklāsmi, mums kļūst skaidrs, ka ar intelektu vien nepietiek. Viņš grib iesaistīt dvēseli un apziņu, lai pilnīgi un labprātīgi padodamies Viņam vien. Bībeles nolūks ir nevis informēt, bet vēstīt. Caur Kristu mums tiek izskaidroti Raksti no sākuma līdz galam... un dzīves norises pēc testamentārā laika!

Emavas ceļš ved uz pārdomām un īstenu rīcību. Tas ir ceļš, uz kuŗa notiek brīnumainas pārmaiņas. Tai pašā laikā tas atver vārtus uz jaunām iespējām. Var teikt, tas ir ceļš uz apgaismošanu. Tas ir ceļš uz baznīcu.

Abu ceļinieku acis tika patiešām atvērtas, un viņi pazina, ka līdzgājējs bija Jēzus, kad viņi lauza maizi kopā. Tāpat mums kā draudzei tas ir domāts... mums pazīt Jēzu, kad laužam maizi kopā. Mēs laužam maizi baznīcā! Te, lūk, ir avots un sakne tam, kā mēs pazīstam augšāmcēlušo Kristu.

Tas ir ceļš ar Kristu. Nevis ceļš uz Kristu. Mums nav tāda ceļa. Kristus ceļš ir ceļš pie mums, lai staigātu kopā ar mums.

Tavs ceļš uz Emavu ir lauztās maizes ceļš. Tavs ceļš uz Emavu ir acu atvēršanas ceļš. Tas ir vairāk nekā ziņkāres apmierināšanas ceļš. Tas ir piedzīvojumu ceļš. Tas ir iedziļināšanas Rakstos ceļš. Tas ir ceļš uz baznīcu.

Prāvests Dāvis Kaņeps

Draudze padome: no kr. Tamāra Rūse (kasiere), Anna Ābele (māsu draudzes), Ilgvars Dižgalvis (īpašuma pārzinis), Maruta Ratermane (locekle), prāv Dāvis Kaņeps, Viola Lāce (dāmu komitejas kasiere), Liene Linde (dāmu komitejas priekšniece), Maija Paegle (locekle); nav: Kārļa Millera (pērmindeŗu vecākais) un Dzidras Freimanes (padomes locekle)

Aleksis Rubulis

Manifests

Mūžīgais Tēvs,
es tieštiešām negribu
kāpt nevienā kalnā,
negribu būt tuvu zvaigznēm,
Tās gribugrabas
ir nelgu murgs.
Kalnos trūkst gaisa
un zvaigznes nogalina katru,
kas tām tuvojas.
Liec man
iedzīt stipras saknes
Tavā mācībā,
tad labdarīt līdzcilvēkiem
un izpatikt Tev.

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Mīlie draudzes locekļi, pateicamies par ziedojumiem un dāvanām 2008. gadā. Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2009. gadu. Ievērojot, ka pēdējos gados draudze darbojusies ar lielu izstrūkumu, pilnsapulces dalībnieki nobalsoja no 2009. gada 1. janvāra noteikt visiem vienādu draudzes nodevu, izņemot studentus, kam nodeva ir līdzšinējā – \$60.00.

Draudzes nodeva.....\$250.00

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.* nosūtīt draudzes kasieri:

Tamārai Rūsei
31 Laguna Woods Dr.
Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Lūdzu atzīmēt: _____ draudzes nodevas par 2009. gadu

_____ \$ _____

(uzvārds, vārds)

_____ \$ _____

_____ \$ _____

_____ \$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Dzimumdienas jūnijā

- 4. Pēteris Freimanis
- 5. Alma Ezerniece, Dane Purmalis
- 9. Alise Stern
- 11. Māra Rosentāle
- 12. Anniņa Zemjāne-Kaļiņa, Viktors Vaits
- 15. Eduards Reimanis
- 16. Tamāra Ozoliņa, Sigrīda Upeniece
- 17. Anna Tetere
- 19. Maruta Dankera, Biruta Maldute
- 20. Edgars Šķēle
- 23. Kārlis Kalējs
- 26. Viesturs Pētersons
- 27. Māra Sidler
- 28. Irēne Gnerlich, Silvija Kurmiņa
- 30. Logan McPartland, Rita Whisenand

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!

Prāv. Dāvis Kaņeps un Draudzes padome

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard,
San Diego, CA 92116
Mācītājs Dāvis Kaņeps
1927 Riverside Drive Los Angeles,
CA 90039; Tālr.: 310-621-9572
davis_kaneps@verizon.net

9. maijā plkst. 12.00 dievk., pēc dievk. kafijas galds.

Draudzes priekšnieks Jānis Legzdīns
2651 Cardinal Road, San Diego, CA 92123

Tālr: 858-598-5451; e-pasts: janis@legzdins.com

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com vai

www.sandiegodraudze.us

Par dievnamu, draudzi un nodevām

Par dievnamu. Būvkomiteja un draudzes padome piekrita sadarboties ar *New Image Builders* dievnama remonta veikšanai. Aprīļa sākumā izlēmām, ka labākais darbalais būtu vasaras posms. Būvkomiteja un padome gaida līgumprojektu apskatīšanai un apstiprināšanai.

Par draudzi un nodevām. Draudzes gada sapulcē 19 balstiesīgi locekļi nolēma, ka visiem maksātspējīgiem iesvētītiem draudzes locekļiem pilna draudzes nodeva ir \$250.

**Mitruma bojājumi
baznīcas balkonā**

Izņēmums ir studenti. Studentiem minimums ir līdzšinējie \$60 gadā. Draudzes locekļu sarakstā ir apmēram 235 iesvētīti locekļi. Sprotams, viņu turība un ienākumi atšķiras. Draudzei darba gadam vajadzīgi apmēram \$120 000. Caurmēra lieluma draudzei tā ir maza summa. Esmu pētījis vairāku ELCA (Evangelical Lutheran Church in America) Losandželosas draudžu gada pārskatus (informācija atrodama tīmeklī), un esmu secinājis, ka mūsu budžets patiešām ir salīdzinoši mazs. Un, kā redzams, mūsu nodevas nesegs ne tuvu mūsu misijas izdevumus.

Kāda ir carumēra draudzes misijas sadale? Algas un sava dievnama uzturēšana veicina mūsu pulcēšanas dievkalpojumos. Tas ir mums pašiem par svētību.

Lielākā nozīme ir palīdzības darbam – Latvijā, Indijā, tepat uz vietas Amerikā. Mēs varam atbalstīt Sibīrijas latviešus. Mums jāatbalsta LELBA. LELBA savukārt atbalsta LELBāL. LELBA ir mūsu Baznīcas apm. 65 draudzes ASV, Kanadā un Dienvidamerikā. Tās galva ir pārvalde, un tās pārvaldes priekšniece patlaban ir prāv. Lauma Zušēvica. LELBāL ir mūsu visaugstākā mēroga kopbaznīca ārpus Latvijas, kuŗas galva ir arhibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis. Tās darbu vada arhibīskaps un Baznīcas Virsvalde. Šīs divas Baznīcas iestādes dara lielu darbu, veicot aprūpes darbu, izsniedzot stipendijas teoloģijas studentiem no diviem fondiem u. c.

Sadalot \$120 000 uz 235 dvēselēm, katram iznāk minimāli \$510 gadā. Ar to mēs apmierinām minimumu. Taisni ekonomiskā krīzes laikā kristiešiem der atcerēties, ka Baznīca ir priekšzīme citiem, kā būt devīgiem. Viras virtuves var darboties tikai, ja ir rēgulāri ziedojumi. Arī bērnus Neretā varam pabarot, jo rēgulāri saņe-

mam atbalstu Mūsu ģimenes savulaik aprūpēja bēgļu organizācijas (piem., Lutheran Immigration and Refugee Service). Viena LELBAs latviešu draudze sponsorēja vietnamiešu bēgļu ģimeni, un tas bija iespējams, jo tika saņemti ziedojumi no latviešiem.

Savā ziņā mūsu latviešu draudze ir unikāla. Nesajaucot vārdus „draudze” un „Baznīca” (tie ir divi atšķirīgi jēdzieni), kuŗa Baznīca pirmā spēja reaģēt uz Latvijas politiskajām maiņām, palīdzot un sūtot ziedojumus, kad ne Mīsūri sinode ne ELCA to nespēja? Kuŗa Baznīca vieno latviešus visā pasaulē?

Vispirms vajadzīga apņēmība. Apņemšanās šogad ziedot tik un tik % no ienākumiem ir labs iesākums. Ar nodevām mūsu vajadzībām nepietiek. 2008. gada budžetā nodevu summa bija mazāk par \$30 000. Dažās lielākās draudzēs, to savāc kollektes šķīvjos vienā svētdienā! Apņēmība ir patieš dialogi starp sevi un Dievu. Kādā mērā tu, Dievs, mani esi svētījis!? Es Tev un Tavam Vārdam solu kādu daļu, lai tavi vismazākie bērni būtu paēdināti, apģērbti, apmeklēti cietumos, nebūtu vientuļi u. tml. Kāpēc 10% ir bībliska norma? Pirmā diesmitā tiesa no pirmajiem augļiem ir atzīšana, ka es un mans nams pieder Dievam. Darbs, ko daru, ir dāvana no Dieva. Darbs, ko man patīk darīt, ir dāvana no Dieva. Lūk, no mana darba vairojas labklājība... bet ne visiem izdodas, ne visi var.

Un, lai mūsu draudze varētu pastāvēt, lai mēs būtu uzticīgi vēl vienam bībliskam principam... stāstīt par Dieva varenajiem darbiem no paaudzes uz paaudzi – kā Viņš mūs pasargāja un izglāba no kuŗa un terrora, kā Viņš turpina salauzt naidu un niknuma važas ar savas Baznīcas starpniecību visā pasaulē... tad jūs noteikti varat, lūdzu, parēķināt, cik katrs spēj atdot.

Paldies!

Prāv. Dāvis Kaņeps

Paldies par ziedojumu Lieldienu līlijām

Līliju iegādei Lieldienu dievkalpojumam ziedoja Luīze Gonja, Sigrida Upeniece un Viktors Kerliņš. Kopējā summa: \$186.00. Lielajā piektdienā altāru greznoja sarkana roze, ko atnesa Biruta Šulca.

10. aprīlī, Lielajā piektdienā, no svētā Jēkaba katedrāles vairāki simti ticīgo, nesot lielu koka krustu, pa Vecrīgas ielām devās oikūmeniskā Krustaceļa gājienā, kuŗa laikā pārdomāja Jēzus Kristus dzīves pēdējās stundas no apcietināšanas brīža līdz guldīšanai kapā. Gājienā piedalījās Romas Katoļu baznīcas Latvijā arhibīskaps kardināls Jānis Pujats un Latvijas ev. lut. bazn. arhibīskaps Jānis Vanags.

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:
Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: 323-66267

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu (Glendāle, San Fernando) un ar 96. autobusu (Sherman Oaks) – Newell un Riverside Drive pietura